ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st July '54

6

Chandamama, July '54

Photo by P. K. Patel

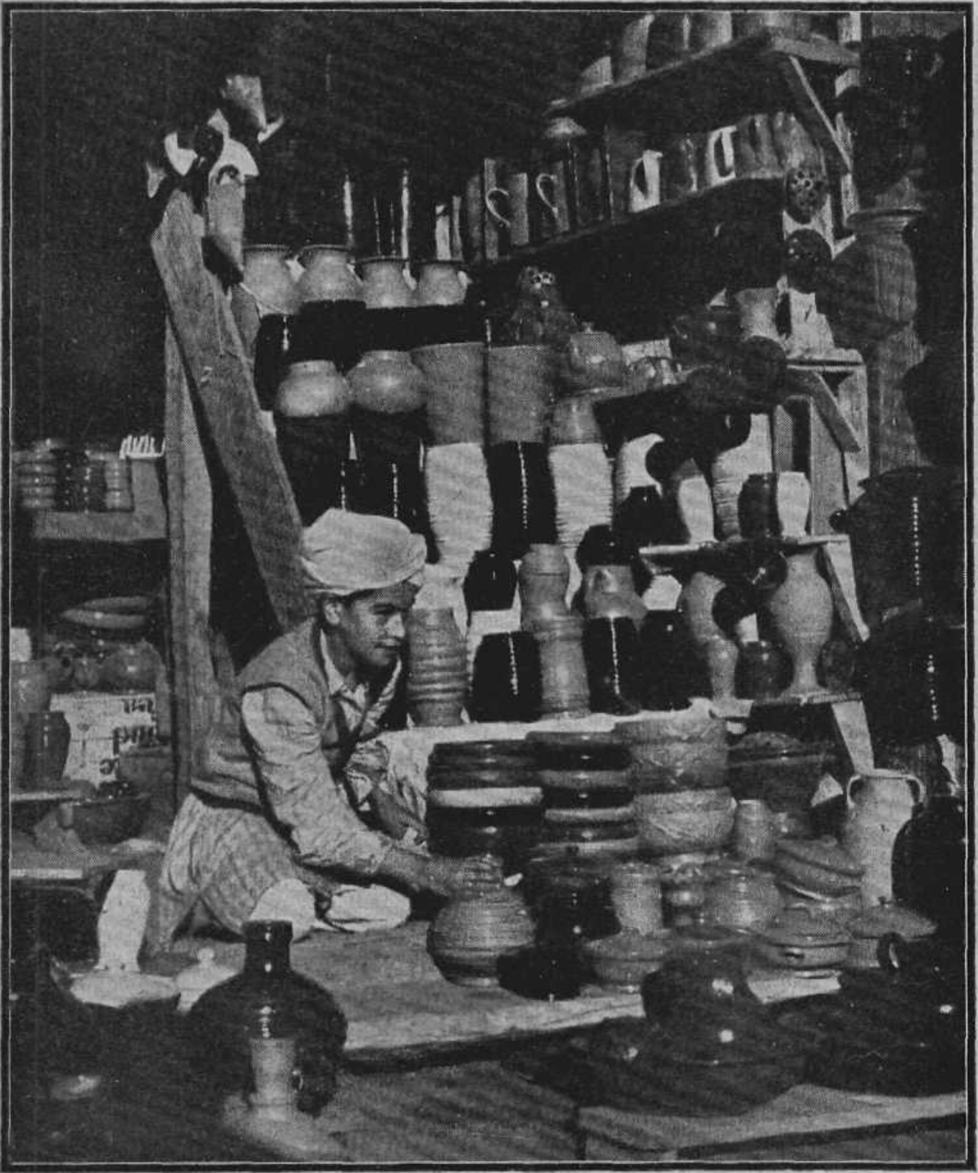

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಬಿದ್ದರೆ ಚಟ್

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ

ಜೂಲೈ 9-ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ

ಎ.ವಿ.ಯಂರವರ

ಪೆಣ್

ತಮಿಳು

AVM PRODUCTIONS

G.H.RAO

a TALLAM *Release*

"ನನ್ನ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ
ಸಾಬೂನು ಅಗತ್ಯ!"

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಮಳ ಮತ್ತು ಔಷಧಗುಣಗಳು ಮಗುವನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ತೊಳೆಯುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಗುವಿನ ಎಳೆಯ ಚರ್ಮ ಹುಣ್ಣಾಗದಂತೆಯೂ ನೋಯದಂತೆಯೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.

'my skin needs
a pure soap!"

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್

★

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ
ಬೆಂಗಳೂರು
(ಐ. ಎಸ್. ಟಿ. ಎಮ್. ಎ. ಸದಸ್ಯರು)

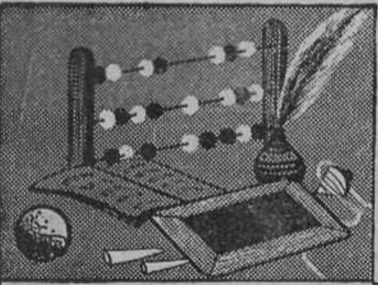

ಆಟಪಾಟಗಳಿಂದ . . . .
ಕಾಲೇಜು ಓದಿನವರೆಗೆ

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರ
ಬಲವರ್ಧಕವಾದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಿ. ಗರಗರನೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿರುವ ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ರವರ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳು ಹಾಲಿನಿಂದಲೂ, ಗ್ಲೂಕೋಸಿನಿಂದಲೂ ತಯಾರಾಗಿ ವಿಟಮಿನ್ನುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪೂರ್ಣ ಪುಷ್ಟಿಕೊಡುವ ಆಹಾರವಿದು.

ದಿನಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು
ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರ
ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ!

ಯೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಬಗೆಗಳಿಂದ ನೀವೇ ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಾಲ್ಟೊ
ನರಿಷಿಂಗ್
ಅಫ್ಟರ್ನೂನ್ ಟೀ
ರಾಯಲ್ ಕ್ರೀಮ್
ಎನರ್ಜೀ ವಾಫರ್ಸ್
ಕ್ರೀಮ್ ವಾಫರ್ಸ್

ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ & ಕೋ., ಗ್ವಾಲಿಯರ್

ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ!

ಚಾಂದಾಮಾಮಾ

(ಗುಜರಾತೀ)

★

ಈಗ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ,
ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು

ಚಂದಮಾಮ

ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ
ಪ್ರತಿಮನೆಗೂ ಸಂದೇಶಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ

★

ಅಡ್ವರ್ಟೈಸ್ ರೇಟಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ:

ಅಡ್ವರ್ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್
ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಮದರಾಸು-26

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ – ಬೆಂಗಳೂರು – 3.

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು **ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್**

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

✣

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಚಂದಮಾಮ"ನಿಗೆ
ಏಜಂಟರು ಬೇಕು

★

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಎಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ **2-0-0** ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ **7** ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 0-10-0 ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ : ಮದ್ರಾಸು - 26

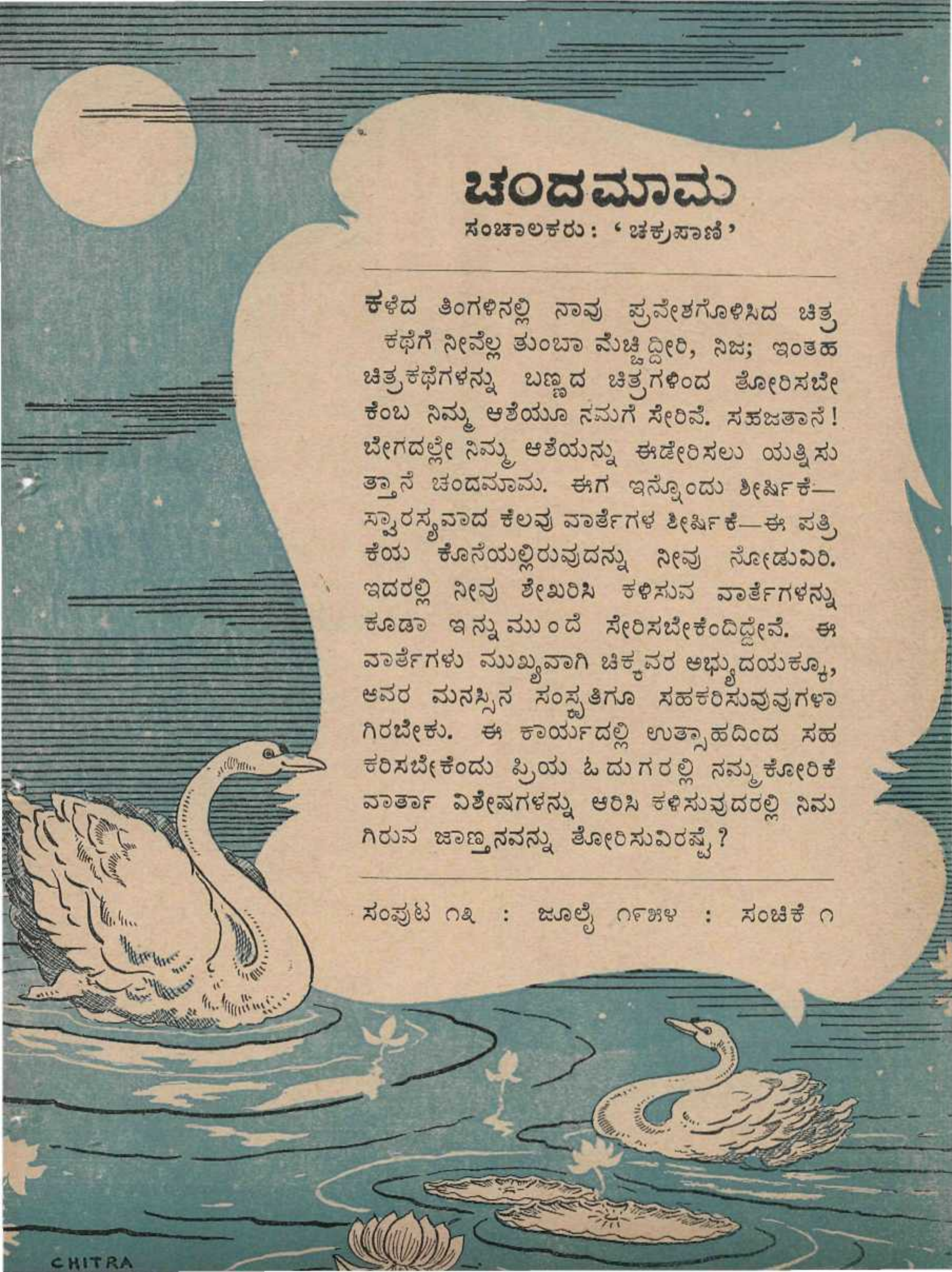

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸಿದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆಗೆ ನೀವೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೀರಿ, ನಿಜ; ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಕಥೆಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಆಶೆಯೂ ನಮಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಸಹಜತಾನೆ! ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಆಶೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಚಂದಮಾಮ. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆ—ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ವಾರ್ತೆಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆ—ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಶೇಖರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಾರ್ತೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕವರ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೂ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಸಹಕರಿಸುವುವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ವಾರ್ತಾ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗಿರುವ ಜಾಣ್ತನವನ್ನು ತೋರಿಸುವಿರಷ್ಟೆ?

ಸಂಪುಟ ೧೩ : ಜೂಲೈ ೧೯೫೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಸನ್ಯಾಸಿ—ಸಾಮ್ರಾಟ

ಅಡಿಯನಿಟ್ಟೆಡೆಯೆಲ್ಲ
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮಾಲೆ
ಮುಡಿಬಾಗತಾ, ಜನರ ಮಣಿಪವೀರ!
ಜಗತಿಗೋರ್ವನೆ ಜಗವಿ
ಜೇತಲೆಗ್ಜಾಂಡರನ
ಜನತೆ ದರ್ಶಿಸಲೆಂದು ಕೂಡಿದರಪಾರ.
ರಾಜಸಾಮಂತ ವಿ-
ದ್ವಾನ ವಿಬುಧರ ನೆರವಿ
ಮಾಡೆ ಜಯಘೋಷ ದಿಶೆಸೀಳುವಂತೆ
ಕ್ರಿಮಿಗೊಂಡ ಹೂವರಳಿ
ದಂತೆ ತೋರಿದನಾತ
ಜಗವೆ ಪೊಗಳಲ್ ಅವನಿಗೇನೊ ಚಿಂತೆ?
'ಲೋಕವೇ ಎನ್ನನೋ
ಡಲು ಬಂತು, ಬಂದರೇನ್?
ಜ್ಞಾನಿಪುಂಗವ ಯೋಗಿ ಡಿಯೋಜನೀಸ
ಅವನನಾಕರ್ಷಿಸುವ
ಮಹಿಮೆಯೆನಗಿಲ್ಲವೇ?
ಅವ ಪೊಗಳಲಾಗೆನಗೆ ನಿಜವಿಕಾಸ.
ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ಮಿಣುಕು
ಹುಳಗಳಿರುಳೀಗೆ'ಂದು
ನೆನೆದಲೆಗ್ಜಾಂಡರನು 'ಹಾನಡೆಯಿ'ರೆಂದು
ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲ್ ಅವನ
ಹಿಂದಿಂದೆ ಬಿರುದಾಳಿ
ಪರಿವಾರ ಸಾರೆ, ಸಾಗಿದನು ಮುಂದು.

ಸನ್ಯಾಸಿ ಡಿಯೋಜನೀ
ಸನ್ನರಸಿ ಸಾಮ್ರಾಟ
ಕಡಲ ತೀರದಲಿ ಯೋಗಿಯನು ಕಂಡ.
ಒಡಲೆಲ್ಲ ಬಿಸಿಲೆಡೆಗೆ
ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಮರಳಿನಲಿ
ಒರಗಿದಾತನ ಕಂಡು ಬೆರಗುಗೊಂಡ.
ಭೂಮಿಸಾಮ್ರಾಟನಾ
ಹಿರಿಬರುವನರಿಯದಾ
ಜ್ಞಾನಿಸಾಮ್ರಾಟ ಗಿಂತೆಂದನರಸ:
‘ಅಯ್ಯಾ ಡಿಯೋಜನೀಸ್
ನೋಡಲೆಗ್ಜಾಂಡರನ
ಕೇಳು ವರಗಳ ಕೊಡುವೆನೀಗ ನಿಮಿಷ’
ಕೇಳಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿರುಗಿ
ವೈಭವಾದ್ರಿಯ ಹಾಗೆ

* * *

“ ಪೂರಂಗ ”

ನಿಂತ ಸಾಮ್ರಾಟಗಾ ಸನ್ಯಾಸಿಯೆಂದ:
‘ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಡುವ ಶ
ಕ್ತನೆ ನೀನು? ದಿನಮಣಿಯ
ಬಿಸಿಯಬೇಗೆಯ ನಿನಿತು ನೀಡು’ ಎಂದ.
ಬೆರಗಾಗಿ ಕಂಬದೋಲ್
ನಿಂದ ಸಾಮ್ರಾಟನಿಗೆ
ಮತ್ತೆಂದನಾ ಯೋಗಿ ‘ನಿಮ್ಮ ನೆರಳ
ತೊಲಗಿಸಿದ ರದುವೆ ಬಲು
ಹಿರಿಯ ವರ’ ಎನಲೆಲ್ಲ
ಜನತೆ ಮೆಚ್ಚಿತು; ಗೆಲ್ಲಲಳವೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ?

ಅಪಾತ್ರದಾನ

ಮಗಧರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತನು ಎಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಮೊಹರಿಗಳ ಅಧಿಪತಿ.

ಕಾಶೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವತ್ಸನೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಧನಿಕನಿದ್ದ. ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಎಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಮೊಹರಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿತ್ತು.

ಶ್ರೀವತ್ಸ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸತ್ವರು ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು.

ಕಾಲ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ! ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕೋಟೀಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀವತ್ಸನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಯಿತು. ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಳಿಯಿತು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆತ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಇವರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಲಗುಬಗನೆ ಎದ್ದುಬಂದು, ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

ಶ್ರೀವತ್ಸನು ತನ್ನ ದೀನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು—“ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲವನು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದು ನಂಬಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ.

“ಅಯ್ಯೊ ಪಾಪ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು ಶ್ರೀವತ್ಸಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಖಜಾನೆಯಿಂದ ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಶ್ರೀವತ್ಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕೆಲವುಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ಇಂತಹದೇ ದುರವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಬಡತನ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಈಗ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಶಕ್ತನಾದವನು ಶ್ರೀವತ್ಸನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಎಣಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಡದಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಶೀರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿ

ಯಚ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್

ಯನ್ನು ಊರಾಚೆಯಿದ್ದ ಅರಳಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇರು. ನಾನು ಶ್ರೀವತ್ಸನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿ, ನಿನಗಾಗಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನು ನಗರದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀವತ್ಸನ ಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ದ್ವಾರಪಾಲಕನೊಂದಿಗೆ 'ಅಯ್ಯಾ, ಬೋಧಿಸತ್ವನೆಂಬ ಕೋಟೀಶ್ವರನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಹೇಳು' ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ "ಸರಿ ಒಳಗೆ ಬರಹೇಳು" ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ ಶ್ರೀವತ್ಸ. ಒಳಗೆ ಬಂದ ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, "ಏನು ಬಂದಿದ್ದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೆ" ಎಂದ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

"ಇಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲಿ?" ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೇಳಿದ.

"ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಡದಿಯನ್ನು ಊರಾಚೆಯಿರುವ ಅರಳಿಮರದ ಹತ್ತಿರಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಜವಾಬಿತ್ತ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

"ಇಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಜಾಗ ಸಿಗಲಾರದು. ಒಂದಿಷ್ಟು ದವಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗಂಜಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿ" ಎಂದ ದರ್ಪದಿಂದ ಶ್ರೀವತ್ಸ.

ಕೂಡಲೇ ಸೇವಕನೊಬ್ಬನು ಸ್ವಲ್ಪ ದವಸ ತಂದು ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಮಡಿಲಿಗೆ ಸುರಿದ. ಅದನ್ನು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದ. "ಏನು ತಂದಿರಿ" ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಹೆಂಡತಿ.

"ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಒಂದು ಹಿಡಿ ದವಸ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಪೀಡೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ" ಎಂದ ಬೋಧಿಸತ್ವ.

"ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ಇದನ್ನು? ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಮೊಹರಿಗಳಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಪ್ರತಿಫಲ?"

ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ: "ಹೆಣ್ಣೇ

ಯಾವುದು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸ್ನೇಹಮಾತ್ರ ಕೆಡಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ದವಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ."

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಸೇವಕನು ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀವತ್ಸನಿಗೆ ಭಾಗಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿವಾರದಲ್ಲೊಬ್ಬನು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಸಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಕೇಳಿದ ವಿನಯದಿಂದ. ಬೋಧಿಸತ್ವನು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಅವನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ರಾಜೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ. "ನಮ್ಮ ದಣಿಯೋರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಕಣ್ರೋ" ಎಂದು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಸೇವಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದ.

ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ ಕಾಶೀರಾಜನು ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನೂ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, "ನೀನು ಶ್ರೀವತ್ಸನಿಗೆ ನಲವತ್ತು ಕೋಟಿ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದುಂಟೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀವತ್ಸನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು "ಹೌದು" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

"ಮತ್ತೆ ನೀನು ಪಡೆದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆದರೋಪಚಾರ ಮಾಡಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀವತ್ಸ.

ಆಗ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಶ್ರೀವತ್ಸನ ಯಾವತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಸವಿನಯವಾಗಿ, "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಇತರರ ಸೊತ್ತು ನನಗೆ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ತಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಅಭಿಮತದಂತೆ ತನ್ನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹುಲಿಮಂತ್ರ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹುಲಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರ ಕಲಿಯುವ ಕುತೂಹಲವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವವರು ಕಾಣಿಸವಾದರು.

ಒಂದುದಿನ ಆತನ ಅದೃಷ್ಟ ಅರಳಿತು. ನೆರೆಯೂರಿನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನೆಂದೂ, ಆತನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂದೂ ಸೋಮಶರ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಸರಿ, ಆತನು ಕೂಡಲೇ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಬಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಅನೇಕ ರೀತಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು.

ಊಟವಾದನಂತರ ಸನ್ಯಾಸಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಸೋಮಶರ್ಮನು ಆತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಆಮಾತು ಈಮಾತು ಆಡುತ್ತಾ ಹುಲಿಮಂತ್ರ ಕಲಿಯುವ ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. 'ಹುಲಿಮಂತ್ರ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕರವಾದುದು. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದ ಸನ್ಯಾಸಿ. ಶರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗೂ ಶರ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲು ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ: "ಎಲೈ ಶರ್ಮಾ ನಿನಗೆ ಹುಲಿಮಂತ್ರವೇನೋ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸರಿ, ಅವರಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ಹೊರತು ನೀನು ಹುಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರೆ."

ಶರ್ಮನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಎರಡು ಬಗೆಯಾದ ಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು "ಶರ್ಮಾ ಮೊದಲನೇ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ, ಈ ಕೆಂಪು ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆಗಲೀ ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವನು. ನೀನು ಹಾಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಹುಲಿಯ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಆ ಹುಲಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಮಚ್ಚೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ

ಎಸ್. ವಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಕಾಣಿಸುವುದು. ನಿನಗೆ ಮೋಜು ತೀರಿದ ತರುವಾಯ ಎರಡನೇ ಮಂತ್ರಹೇಳಿ, ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹುಲಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲಿರುವ ಮಚ್ಚೆಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನಾಗುವುದು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನವ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೋದತರುವಾಯ ಶರ್ಮ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದೂ ಹುಲಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿದವಳಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹುಲಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಗಂಡನನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ಇದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸೋಮಶರ್ಮನೂ ಸಹ ಮಂತ್ರ ಹೇಗೆ ಫಲಿಸುವುದೋ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲನಾಗಿದ್ದ.

ಆಗ ಆತ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಲೇ, ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಅವರಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೇ ಆ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹುಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಮೋಜು ತೀರಿದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಕೆಗೆ ಆ ಎರಡು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆಕೊಟ್ಟ.

ತಾನು ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಬಿಡುವಳೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿದ. ತರುವಾಯ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿ, ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಆತನ ಪತ್ನಿ ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕಿ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದಳು. ಶರ್ಮ ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಭೀಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಆ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ಶರ್ಮನ ಪತ್ನಿ ಭೀತಿಯಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದಳು. ಆ ಭಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಎರಡನೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಹುಲಿಯ ಮುಖದಮೇಲೆರಚಿದಳು. ಆದರೆ ಲಾಭವೇನೂ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಆ ಹುಲಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿದು, ಊರಾಚೆಯಿದ್ದ ಅಡವಿಗೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಓಡಿಹೋದ ತರುವಾಯ ಶರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಸ ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಎರಡನೇ ಮಂತ್ರ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆದರೇನು? ಕಾರ್ಯವು ಆಗಲೇ ಮಿಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ತಿಳಿಗೇಡಿ ತನಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಬಹುವಾಗಿ ವಿಲಪಿಸಿದಳು. ಗಂಡನನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎರಡು ತಿಂಗಳಾದಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ತಮ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅವನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆಕೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದಳು.

ಹೀಗಿರಲು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಚ್ಚೆಯಿರುವ ಹುಲಿಯೊಂದು ಬಂದು ತುಂಬಾ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ರಾಜನಲ್ಲಿ ಜನ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಆಗ ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ "ನೀವು ಭಯಪಡಬೇಡಿ" ಎಂದು ಅಭಯವಿತ್ತು, ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪರಿವಾರಸಮೇತವಾಗಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಹುಡುಕಿದರೂ ಆ ಮಚ್ಚೆ ಹುಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ, ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆಯೋಣವೆಂದು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹುಲಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಹಾಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದ. ಮಚ್ಚೆಹುಲಿ ನಿಂತಿದೆ! ಪಂಜಾ ಎತ್ತಿ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋದಷ್ಟು ಆಯಿತು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ.

ಆದರೆ ಆತನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗುವಂತೆ, ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಹುಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಆತನೇ ಸೋಮಶರ್ಮ. ಒಂದು ಕೈ

ಎತ್ತಿ ಅಗಲಿಸಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ, ರಾಜನ ಕತ್ತನ್ನು ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಶರ್ಮನಿಗೆ ತಾನು ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಸಮಯದಿಂದ ತಾನೇನೇನು ಮಾಡಿದೆನೋ ತಿಳಿಯದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾನವಸ್ವರೂಪ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು, ತಾನು ಈ ಅಡವಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದೆನೋ, ರಾಜನ ಕತ್ತನ್ನು ಹೀಗೇಕೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವೆನೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶರ್ಮ ಗಡಗಡನೆ ನಡಗುತ್ತಾ ರಾಜನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ರಾಜ. ಆತನಿಗೆ ಇದೊಂದೂ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದಮೇಲಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಇಳಿದು ಬಂದಳು. ಆಕೆ ವನದೇವತೆಯಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡ ರಾಜ. ಹುಲಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಆ ದೇವತೆಯೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಆಕೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದ.

ಆದರೆ ಆಕೆ ವನದೇವತೆಯಲ್ಲ; ಸೋಮಶರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ. ರಾಜನು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಆಕೆ ರಾಜನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು. ಹುಲಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮಚ್ಚೆ ಹುಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಗುರುತುಹಿಡಿದು, ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು ಆಕೆ. ರಾಜನಮೇಲೆ ಆ ಹುಲಿ ಪಂಜಾ ಎತ್ತಿದಕೂಡಲೇ ಅಕ್ಷತೆ ಎರಚಿ, ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಮೂಲು ರೂಪ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಸಂಕಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದ ಆಕೆಯ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ರಾಜನು ಸೋಮಶರ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರ ವಂಶಕ್ಕೆ 'ಮಚ್ಚೆಹುಲಿ ವಂಶ'ದವರೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂತು.

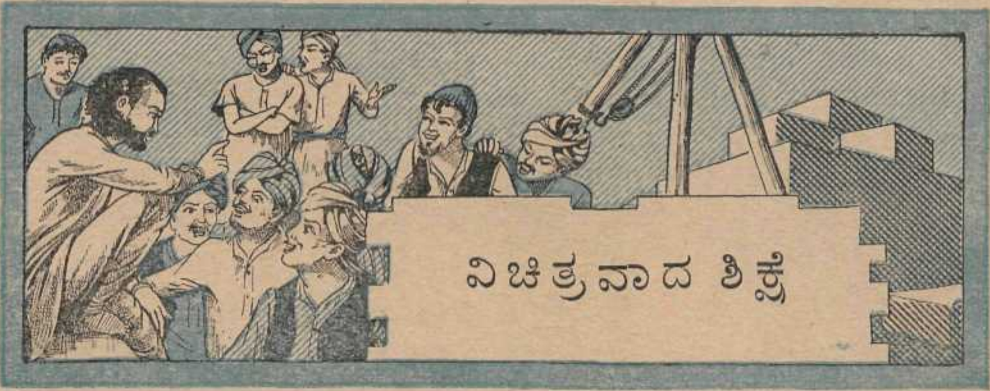

ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಲ್ಪಿ ಇದ್ದನು. ಆತನು ಸೋಮಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ. ಯಾವ ಕಲಸವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಗಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಗ ಕಾಶ್ಮೀರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸನು ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿ. ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗದಂತೆ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ, ಅವರ ತಪ್ಪು ಅವರೇ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ರಾಜನು ಒಂದುಸಾರಿ ಈ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಭವನವನ್ನೂ, ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನೂ, ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿಲ್ಪಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಆ ಭವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಕಾರವಾದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇರೀತಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗದೆ ಎರಡನೇ ವರ್ಷವೂ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷ, ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು.

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ತನ್ನ ಭವನ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ನೋಡಲು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಒಂದು ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಶಿಲ್ಪಿ ಇತರ ಕೆಲಸಗಾರರೊಂದಿಗೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ರಾಜ. ಆದರೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ, ಶಿಲ್ಪಿಯಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ.

ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಶಿಲ್ಪಿ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನದಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಪುನೀತವಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು

ಆರ್. ವಿರೂಪಾಕ್ಷ

ನಿರ್ಮಿಸುವ ಆ ದಿವ್ಯಭವನವನ್ನು ಕಂಡು, ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವ ರಾಜರು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಬಾದಷಹರು ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು "ಭಲೆ, ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಭವನವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಅಸೂಯೆ ಪಡುವರು. ಭವನವನ್ನು ನೋಡಿದ ಯಾತ್ರಿಕರು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದರ ಅಂದ ಚೆಂದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಹೊಗಳುವರು. ಕವಿಗಳು ಕಂಡು ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಹಾಡುವರು" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕು, "ಎಲೈ ಶಿಲ್ಪಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು :

* * *

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದ. ಅವನೊಬ್ಬ ಸೋಮಾರಿ. ನೆಲ ಉಳುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಲ ಉಳದೆ, ಬಿತ್ತನೆಯ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತದೆ 'ನೋಡಿದಿರಾ, ನನ್ನ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾಗಿದೆಯೋ' ಎಂದು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯವೇನು ಗೊತ್ತೇ? ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಮುಳ್ಳು, ಪೊದರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವುದೇ? ನೀನೇ ಹೇಳು. ಆದರೆ ನೀನು ಅಂತಹವನಲ್ಲ ವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಬಹುಮಾನಕೊಡಲು ಬಂದೆ. ಎಲ್ಲಿ, ನೀನು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ಭವನವನ್ನು ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ರಾಜನು ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ನೆಂದು ಉಬ್ಬಿಹೋದ ಶಿಲ್ಪಿ. ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಮಂಟಪಗಳು, ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕೆತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತಂಭಗಳು, ಮಾಡು ಇಲ್ಲದ ಕೋಣೆಗಳು, ಮುಂತಾದುವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶಿಲ್ಪಿ.

ಶಿಲ್ಪಿ ಹೇಳುತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಗುತ್ತಿದ್ದ.

'ಆಹಾ, ನೀನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಲ್ಪಿ ಕಣಯ್ಯಾ. ಎಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ದಿವ್ಯ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಅಹಹಾ, ಎಷ್ಟು ಅಂದವಾಗಿದೆ.

ನೋಡಲು ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಾಲದು" ಎಂದು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೊಗಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ರಾಜ. ಅವೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂತಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಆ ಸೋಮಾರಿ ಪೆದ್ದ ಶಿಲ್ಪಿ.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ನಡೆದ ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಶಿಲ್ಪಿಯೊಂದಿಗೆ "ಶಿಲ್ಪಿವರ್ಯನೇ, ನಮ್ಮ ಭವನದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆನಡಿ" ಎಂದ. ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿಲ್ಪಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತ. "ಇಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಕಂದಕವಿದೆ. ನಾವು ಬೇರೊಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದ ಶಿಲ್ಪಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು "ಅರೆ ಅಂತಹನೇನು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಎಲ್ಲಾ ಸಪಾಟಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ ನನಗೆ. ಎದುರಾಗಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಭವನವೂಸಹ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಡೆ ಮುಂದೆ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆಳವಾದ ಕಂದಕ ಮುಂದಿರುವುದೆಂದೂ ಭವನ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಹೇಳಿದ ಶಿಲ್ಪಿ. "ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕಾಲುಹಾದಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಡಿ, ಮುಂದೆ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ರಾಜ. ರಾಜಭಟರು ಶಿಲ್ಪಿಯ ಕಡೆ ಭರ್ಜಿಯ ಮೊನೆ ತೋರಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆಮಾಡಿದರು.

ಸಾವಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು, ಶಿಲ್ಪಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಈಜಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಒದ್ದಾಡಿದ ತರುವಾಯ

ಭಟರು ಅವನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ರಾಜನು ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಎಷ್ಟು ಚಲೋದಾದ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದೆ! ಪಾಪ, ನೀನೆಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟೆಯೋ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು. ನಿನ್ನ ನಿಪುಣತೆಗೆ ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿದೆವು" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಸ್ತುತಿಮಾಡಿದ.

ಅನಂತರ ರಾಜನು ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಂಟಪ ನೋಡಲು ಹೋದ. ಅದೂ ಸಹ ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. "ಎಷ್ಟು ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ ಮಂಟಪ. ಶಿಲ್ಪಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ನಿನಗೆಮಾತ್ರ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆಹಾ, ಆ ಗಿಣಿಗಳು, ಆ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನವಿಲುಗಳು, ಆ ಪುಷ್ಪಗಳು, ಆ ಲತೆಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಸಜೀವದಿಂದ ತುಂಬಿತುಳುಕಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಅಹಹ! ಆ ಸಿಂಹಾಸನ—ಥಳಥಳನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಇಕ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹಗಳು ಜೀವಕಳೆಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಎಲ್ಲಿ, ಒಂದುಸಾರಿ ಆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನಮ್ಮನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸಲಾರೆಯಾ?" ಎಂದ ರಾಜ.

ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಲ್ಪಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೂ ಮಂಟಪ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವೆನು" ಎಂದ.

"ಹುಷ್, ಅದೇನದು. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹಾಸನ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸುಳ್ಳು ಏಕೆ ಹೇಳುವೆ? ಊಂ, ಹೋಗಿ ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೋ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ರಾಜ.

ಶಿಲ್ಪಿ ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ಸಿಂಹಾಸನ ಇಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೆ ಆತುಕೊಂಡು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಆಗ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಟಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರ್ಚಿ ಕೂರಿಸುವಂತಿತ್ತು.

ಆಗ ರಾಜನು "ಶಿಲ್ಪಿವರ್ಯನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಗೌರವಿಸಿದೆ. ಈ ಗೌರವವನ್ನು ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಮರೆಯದಂತಿರಲು ಇಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿತ್ತ

ಕದಲದೆ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು" ಎಂದ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಿಲ್ಪಿ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಅರವತ್ತು ಜನ ರಾಜಭಟರು ಭಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

'ಶಿಲ್ಪಿ ಹೊಸ ಭವನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವನಂತೆ' ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಬಂದರು. ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು "ನಿನ್ನನು ನಾನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಯೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಿಂಹಾಸನ ನನಗಲ್ಲ, ನಿನಗೇ ತುಂಬಾ ಶೋಭಿಸುವುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅನಂತರ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಉದ್ಯಾನವನ ನೋಡಲು ಹೊರಟ ರಾಜ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದೆ ಶಿಲ್ಪಿ, ಹಿಂದೆ ರಾಜ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಪೊದರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. "ಶಿಲ್ಪಿ, ನೋಡು ಈ ಉದ್ಯಾನವನ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವೆಯಪ್ಪಾ! ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ ಚಿಮ್ಮನೆ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಆ ಕೊಳ ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ನಳನಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ, ಹಾಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದ.

ವನಕುಸುಮಕ್ಕೆ ವಾಸನೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಅದರೂ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವುಗಳ ನೂಗು ತಗುಲಿ ಕೈ ಉರಿಯ ತೊಡಗಿತು.

"ನೀನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಅವುಗಳ ಪರಿಮಳ ಹೇಗಿರುವುದೋ ನೋಡಿ

ಹೇಳು" ಎಂದ ರಾಜ. ರಾಜಭಟರು ಭಲ್ಲೆ ಹಿಡಿದು ಶಿಲ್ಪಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಶಿಲ್ಪಿ ಆ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಮೂಗಿನ ಹತ್ತಿರ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರಿಂದ ಮೂಗು ಉರಿಯ ತೊಡಗಿತು.

"ಇಂಥ ಸೊಗಸಾದ ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ನೀನಮಾತ್ರ ಮೂಸಿದರೆ ಸಾಕೆ? ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡು" ಎಂದು ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಹೇಳಿದ ರಾಜ.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಶಿಲ್ಪಿ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನೊಂದಿಗೆ ಆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಶಿಲ್ಪಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಆ ಸೇವಕನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು "ಸ್ವಾಮಿ, ಹೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಕೊಡಲು, ಆಕೆ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೂ ಹೀನಾಮಾನವಾಗಿ ಬಯ್ದಳು" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಆ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕರು. ಆಗ ಶಿಲ್ಪಿ ರಾಜನ ಕಾಲುಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರಮಾದವಾಯಿತು" ಎಂದು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ನಾಲ್ಕುವರ್ಷ ವೃಥಾಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಅಂದೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಕೋರಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಭವನವೂ, ಉದ್ಯಾನವನವೂ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಸೋಮಾರಿತನ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಶಿಲ್ಪಿ ತನ್ನ ಕೌಶಲವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೇ ತೋರಿಸಿದ. ಆಗ ರಾಜನು ಅವನ ಕುಶಲತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಗುಣಪಾಠ ಒಬ್ಬ ಶಿಲ್ಪಿಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಸೋಮಾರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಧೂಮಕೇತು

6

[ಕುಂಡಲಿನೀ ರಾಜ್ಯದ ಸೈನ್ಯವು ಧನಾಗಾರವನ್ನು ತುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪರರಾಜ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಹೊರಟಿತು. ಅಶುಭ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಧೂಮಕೇತು ತೋರಿತು. ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವು ಹಡಗುಗಳು ಮುಳುಗಿದುವು. ಕೆಲ ಸೈನಿಕರು ಒಂದು ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳೂ, ಮಾಂತ್ರಿಕರಾದ ಏಕಾಕ್ಷಿ, ಚತುರ್ನೇತ್ರರೆಂಬವರೂ ಗಂಟುಬಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತಿರುವ ಸೈನಿಕರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತವೆದ್ದಿತ್ತು. ಅನಂತರ—]

ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದಿಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೈನಿಕರು ಚಕಿತರಾದರು. ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗಿದರು. ಅವರು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದ ಸ್ಫೋಟನೆಯಿಂದ ಈಗ ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕದೆ ಬೇರೆ ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲ

ಭಯಕಂಪಿತರಾದ ಸೈನಿಕರು ಮುರು ಮಾತನಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೇನು ತಾನೇ ಮಾಡಲಾಗುವುದು? ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾಂತ್ರಿಕರೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳೂ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತ ಸಹ ಅವರನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುತ್ತಿರಲು ಹೇಗೆತಾನೇ ಪೂರ್ವತೀರವನ್ನು ಸೇರುವರು?

ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದ ಸ್ಫೋಟನಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಇನ್ನೂ ಅದರುತ್ತಲಿದೆ. ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಜ್ವಾಲಾ

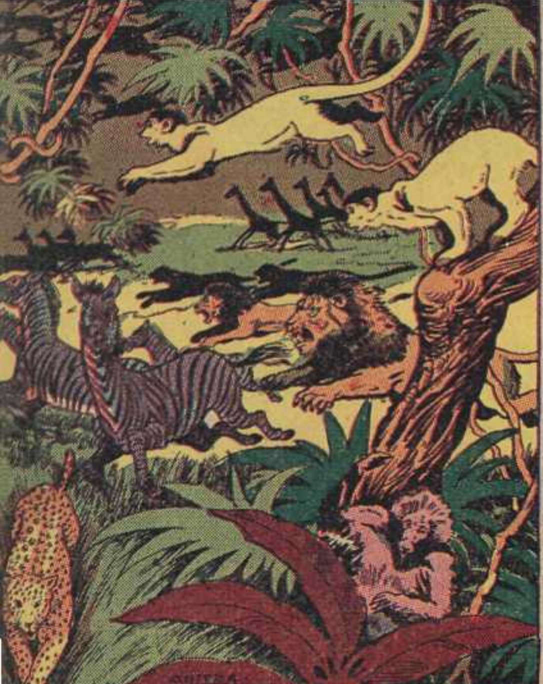

ಮುಖಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕವಿದಿದೆ. ಇದಿಷ್ಟು ಸಾಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಭಾರಿ ಭೂಕಂಪವಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಮರಸೇನ ಒಂದುಸಾರಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, "ಇದು ಮಾಯಾದ್ವೀಪವಲ್ಲ, ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತಗಳ ದ್ವೀಪ, ಭೂಕಂಪಗಳ ದ್ವೀಪ" ಎಂದು ಭೀತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು.

ಮರಗಳ ಮತ್ತು ಪೊದೆಗಳಗುಂಟ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ ಅನುಚರರೂ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ 'ಲಾವಾ' ದ್ರವ ಹೊಗೆಯನ್ನುಗುಳುತ್ತಾ ಹಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಲ್ಕುಮೂಲೆಗಳಿಂದಲೂ ವನಮೃಗಗಳು ಅರಚಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆದರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಸಳಸಳ ಕುದಿಯುವ ಲಾವಾದ್ರವದಿಂದ ದಾಟಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ ನದಿ ಏರ್ಪಡುವ ಮೊದಲೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತೀರವನ್ನು ಸೇರುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವೆಂದು ಸಮರಸೇನನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲಾವಾದ್ರವದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಉಪದ್ರವವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಇತ್ತಕಡೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳ ಬಾಧೆಯಿಂದಲೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುವುದು!

ಸಮರಸೇನನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮುಂದಡಿ ಯಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯಬಿತ್ತು. 'ಇದು ಕನಸೇ? ಇಲ್ಲ ನೆನಸೋ?' ಎಂದು ಸಂಶಯಗೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಲು ತಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಅಕ್ಷರಶಃ ವಾಸ್ತವವೆಂದು ಖಾತ್ರಿ ಆಯಿತು.

"ಹುಷಾರ್" ಎಂದು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಕೊಟ್ಟ ಸಮರಸೇನ. ಆತನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನಿಂತು, ಅದೇ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಬದುಕಿರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಕಾಲು ಕೈಗಳನ್ನು ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯನ

ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು, ನೋಡಿದರೆ ಅಡವಿಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾಯಾ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕರೇ ಅಲ್ಲ, ಮಾನವರೂ ಸಹ ಇರುವರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಗಲೇ ತಿಳಿದುದು. ಸಮರಸೇನನು ತುಸ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು "ಈ ಅಡವಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂತಹ ಕಠಿನವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದವರು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು?" ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸ ಹತ್ತಿದನು.

'ಅಡವಿಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇನು? ಅವನೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮಾನವನಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಮಾನವರು ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ವಿಷಯ ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ನಿವಾಸಸ್ಥಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೂ ಬಹುದು' ಎಂದ ಸಮರಸೇನ. ಸೈನಿಕರು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಪೂರ್ವ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವೆವೋ ಎಂದು ಕಾತುರರಾಗಿದ್ದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. 'ನಮ್ಮ ದಾರಿ ನಾವು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಅಡವಿ ಜನರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು?' ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು ಅವರಿಗೆ.

ಅವರ ಮೌನವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮರಸೇನನು ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ

ಹೋದನು. ನಿಜ ನುಡಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮರಸೇನನಿಗೂ ಸಹ ಈ ಮಾಯಾದ್ವೀಪದಿಂದ ಎಂದು ಹೊರಬೀಳುವೆವೋ ಎಂದೆನ್ನಿಸುತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾರ್ಗವಿದ್ದರಷ್ಟೇ?

ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಸಮರಸೇನನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. 'ಶರೀರದ ಮೇಲೇನೂ ಗಾಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ವಿರೋಧಿಗಳು ಸೇಡಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ನೇತುಹಾಕಿರಬೇಕು. ಇವನು ಕ್ಷುದ್ಬಾಧೆಯಿಂದ ಒದ್ದಾಡಿ ಮರಣಹೊಂದಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಊಹಿಸುತ್ತಾ, ತಲೆಯೊಲಿದ ಸಮರಸೇನ. ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು. ಸಮರಸೇನನು 'ಇದರಲ್ಲೇನೊ ರಹಸ್ಯವಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿ? ಒಂದು ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ; ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರದೇಶ ಮಾನವರು ನಿವಾಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ಯವಿದೆ' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಯೇಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಮೇಲೆ ಸಮರಸೇನನ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯಿತು. ತಟಾರನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ. ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅದೊಂದು ಒಡೆದುಹೋದ ಸೋರೇಕಾಯಿಯ ಬುರುಡೆ. ಅದರ ಬಾಯಿ ಕಿರಿದಾಗಿದೆ. ಆ ಬಾಯಿಗೊಂದು ದಾರ ಕಟ್ಟಿದೆ. ತಳಭಾಗ ಒಡೆದುಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಸೋರೇಕಾಯಿಯ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಎಸೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಪ್ರಯಾಣಬೆಳೆಸುವಾಗ ನೀರು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಸಾಧನದಂತಿದೆ.

"ಆಹಾ, ಎಲ್ಲಾ ಕುಂಡಲಿನೀದೇವಿಯ ಕರುಣೆ" ಎಂದು, ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರಹಾಕಿದ ಸಮರಸೇನ.

ತಮ್ಮ ನಾಯಕನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನೋ ಸೈನಿಕರು ಊಹಿಸಲಾರದಾದರು. ಅವರು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಮರಸೇನ.

"ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ಮಾನವರು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯರೇ ಈ ರೀತಿ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೋರೇ ಬುರುಡೆ ಮಾನವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹ ವಸ್ತು. ನಾವು ತುಸ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹುಡುಕಿದರೆ ಆ ಜನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದ ದಾರಿಯ ಗುರುತು ಸಿಗುವುದು ಖಂಡಿತ" ಎಂದ ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸೈನಿಕರು ಮಾನವರು ಓಡಾಡಿದ ಕಾಲು ದಾರಿಯ ಗುರುತು ಕಾಣಿಸುವುದೇನೋ ಎಂದು ಹುಡುಕಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಿತು. ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಜನ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಆ ಬಯಲಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಗುರುತು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದರು. ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ ವಿನ್ನೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಗುಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ಅಡವಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಿವೆ. ಹಲವು ಕಡೆ ಮರಗಳು ಧಗಧಗ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವುದೂ ಕಾಣಿಸಿತು!

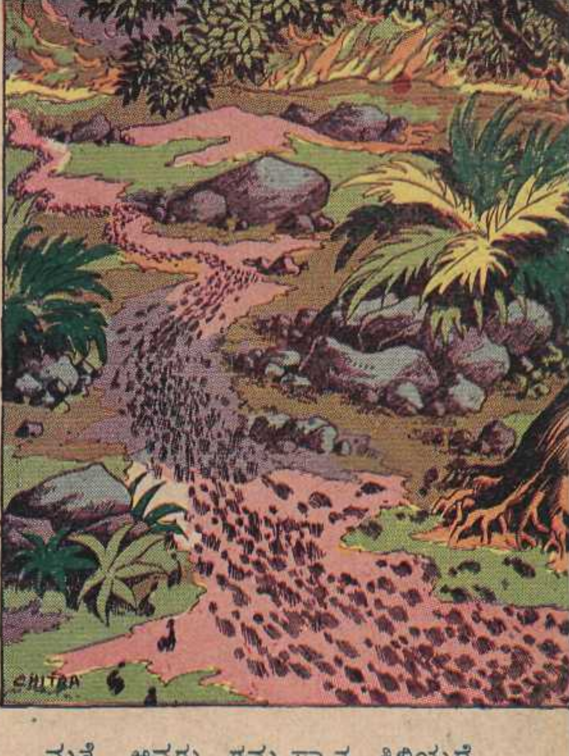

ಮತ್ತೆ ಅವರು ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನ ತಿಳಿಯದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳೂ, ಮಾಂತ್ರಿಕರೂ ಎಲ್ಲಿ ಅಟಕಾಯಿಸುವರೋ ಎಂಬ ಭಯ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಂಡಲಿನೀ ದೇವಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಪತ್ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಕತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಂಬುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರು. ತುಸ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನದಿತೀರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಆ ನದಿಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಿಂದ ನೀರು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದೆ.

ಆ ನದಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಬಾರಿಬಾರಿ ಬಂಡೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ

CHITRA

ಧಾರೆಧಾರೆಯಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ನದಿ ದಣದಣ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಅತ್ತಕಡೆ ಹೋಗಲೇಬೇಡವೇ ಎಂಬ ಉಭಯಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡ ಸಮರಸೇನ. ಅವರು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳದ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನದಿಯ ಅತ್ತಕಡೆ ದಡವಾದರೇನು, ಇತ್ತಕಡೆ ದಡವಾದರೇನು? ಅವರು ಸೇರಬೇಕಾದುದು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು. ಆದರೆ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದ ಅಡಚಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮತೀರದ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಮಾತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು "ಸೇನಾನಿಯೇ. ಈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುವುದು ಸುಲಭಕಾರ್ಯದಂತೆ ಕಾಣಿಸದು" ಎಂದ.

"ಹೌದು, ನಿಜ" ಎಂದು ದನಿಗೂಡಿಸಿ ಸಮರಸೇನನು ಮತ್ತೆ ಆಲೋಚನಾ ಮಗ್ನನಾದ. 'ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ಹಗ್ಗದಂತಿರುವುದು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಬಹುದು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಈ ಆಲೋಚನೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ?

ಆದುದರಿಂದ ಸೈನಿಕರು ಮರಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುತಂದು, ಅವುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹೊಸೆದರು. ಆ ಹಗ್ಗದ ಕೊನೆಯೊಂದನ್ನು ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಎರಡನೇ ಕೊನೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸಮರಸೇನನು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಮಪ್ರದೇಶವೊಂದಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಮರಗಿಡಗಳಿದ್ದುವು. ಸೈನಿಕರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಕಾಲುಹಾದಿಯ ಗುರುತು ಆ ಪ್ರದೇಶದತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಮತ್ತೆ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಬಂದರು.

ಅವರು ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಘೀಂಕಾರ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸು

ವುದಕ್ಕೂ ತಾಳಿಬಿತ್ತು. ಮತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಭಯಕಂಪಿತರಾದ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಸಮರಸೇನನು ಸರಕ್ಕನೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ. ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಆನೆಯ ಹಿಂಡು ಘೀಂಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಬಂತು.

ಅಡವಿಯಲ್ಲೆದ್ದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಆ ಆನೆಗಳು ಓಡುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮರಗಳೂ, ಪೊದರುಗಳೂ, ಗಿಡಗೆಂಟೆಗಳೂ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗುತಿದ್ದುವು.

ಮರದಮೇಲಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನೂ, ಆತನ ಅನುಚರರೂ ‘ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಆಲಸ್ಯಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಕಾಲಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಾವೂ ಸಹ ನುಗ್ಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಮರಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾವಿನ್ನೂ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಜೀವಿಸಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಕೊಂಚ ಸಮಯವಾದಮೇಲೆ ಆನೆಯ ಹಿಂಡು ಎತ್ತಲೋ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಮರದಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದುಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಏಕೋ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತಿತ್ತು.

ಹೇಗಾದರೇನು? ಎದೆ ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಮರಸೇನನೂ ಆತನ ಸೈನಿಕರೂ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದರು. ಈಸಾರಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಕಾಲುಹಾದಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಗುರುತೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆನೆಗಳ ತುಳಿತದಿಂದ ನಲುಗಿದ ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತಿತ್ತು.

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲುಹಾದಿ ಕಾಣಿಸಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಈಗ ಅದೂ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಆ ಕುಂಡಲಿನೀದೇವಿಯೇ ಕೃಪೆ ತೋರಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗ ತೋರಬೇಕು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ದೀಪಕರಾಗ

ಅಕ್ಬರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾನ್‌ಸೇನ್ ಎಂಬ ಗಾಯಕನಿದ್ದ. ತಾನ್‌ಸೇನ್ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗೀತಗಾರ. ಅಕ್ಬರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀರಬಲ್ ಎಂಬ ವಿದೂಷಕನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆತನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಬೀರಬಲ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಪ್ರಭೂ, ದೀಪಕರಾಗ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಂತೆ. ನನಗೆ ಆ ರಾಗ ಒಂದುಸಾರಿ ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

ಆಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿ “ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ? ಈಗಲೇ ಕೇಳುವೆಯಂತೆ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ ತಾನಸೇನನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ, ದೀಪಕರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವಿದ್ವಾಂಸರು ದೀಪಕರಾಗವನ್ನು ಯಾರಮುಂದೆಯೂ ಹಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು? ಇಷ್ಟವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ತಾನ್‌ಸೇನನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಮರುಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾನ್‌ಸೇನನು ದೀಪಕರಾಗವನ್ನು ಆಲಾಪನೆಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ಆಲಾಪನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನ್‌ಸೇನನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜ್ವಾಲೆದಹಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತಿತ್ತು.

ತಾನು ಮಾಡಿದ ದುಡುಕುತನಕ್ಕೆ ಆತನು ತುಂಬಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಾಧೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನ್‌ಸೇನನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಗುಜರಾತ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸಬರ್ಮತಿ ನದೀತೀರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲಾಯರಿಗೆ ಗುಜರಾತ್ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಬಲ ಆಶೆಯಿತ್ತು. ಆ ಭಯದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬೆಳಗಾಗುವ ಮೊದಲೇ ನೀರಿಗಾಗಿ ನದಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಕುಂತಲಾ ನಾಗರಾಜರಾವ್

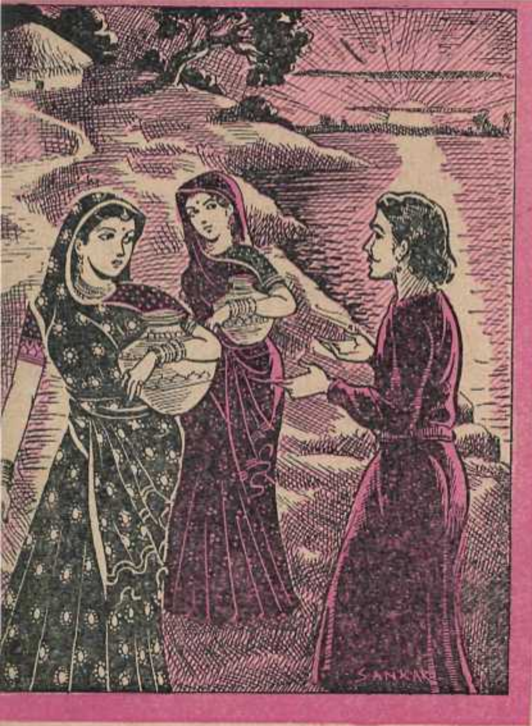

ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಬ್ಬರು ಸಬರ್ಮತಿನದಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕನ ಹೆಸರು 'ತಾನೀ', ತಂಗಿಯ ಹೆಸರು 'ನಾನೀ.' ಒಂದು ದಿವಸ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದ ತಾನ್‌ಸೇನನನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೋಡಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ "ಈತನು ಯಾರೋ ದೀಪಕರಾಗವನ್ನು ಆಲಾಪಿಸಿ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದವು. ಈ ನುಡಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ತಾನ್‌ಸೇನನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದ. ಮೊದಲು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದರು. ಆದರೆ 'ತಂಗೀ ತಂಗೀ' ಎಂದು ಆತನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು, ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡನಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಯುಂಟಾಯಿತು.

ಆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು ಆತನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ಮರುಕಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ನಾನೀ ಮಧುರ ಸ್ವರದಿಂದ ಮೇಘಮಲ್ಹಾರ್ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡಿದಳು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಹಲವು ಬಾರಿ ಹಾಡಿದಳು. ಮೇಘಮಲ್ಹಾರ್ ರಾಗ ದೀಪಕರಾಗಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನವಾದುದರಿಂದ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಾನ್‌ಸೇನನನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣವಾಯಿತು.

ಆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು 'ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಆತನಿಂದ ಮಾತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆತನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಾನ್‌ಸೇನನು ದೆಹಲಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ತಾನ್‌ಸೇನನ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಆತನು ಗುಣಮುಖ ಹೊಂದಲು ಇಂತಹುದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೂಲಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅರಿತುಕೊಂಡ. ಆಗಿನಿಂದ ಮೇಘಮಲ್ಹಾರ್ ರಾಗ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಆತನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಯಿತು. ಮೇಘಮಲ್ಹಾರ್ ಆಲಾಪನೆ

ಮಾಡೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಾನ್‌ಸೇನನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ತನಗೆ ಆ ರಾಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತಾನ್‌ಸೇನನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿಯಾದರೂ ಆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಲವಂತಕ್ಕಾಗಿ ತಾನ್‌ಸೇನನು ಆತನನ್ನು ಸಬರ್ಮತಿ ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ತಾನೀ, ನಾನೀಯರು ನದಿಗೆ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಂದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಾನ್‌ಸೇನನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದರು.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಳಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಡಗರದಿಂದ ಹೋಗಿ "ಅಮ್ಮಾ, ಒಂದುಸಾರಿ, ಒಂದೇ ಒಂದುಸಾರಿ ಮೇಘಮಲ್ಹಾರ್ ರಾಗವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಡಲಾರಿರಾ?" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಹಾಡಲು ಒಂದು ಸಮಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು.

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಮೇಘಮಲ್ಹಾರ್ ರಾಗಾಲಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ಮಯನಾದ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರವರ ಗಂಡಂದಿರ ಹೆಸರಿಗೆ ಎರಡು ಭಾರಿ ಜಹಗೀರುಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ.

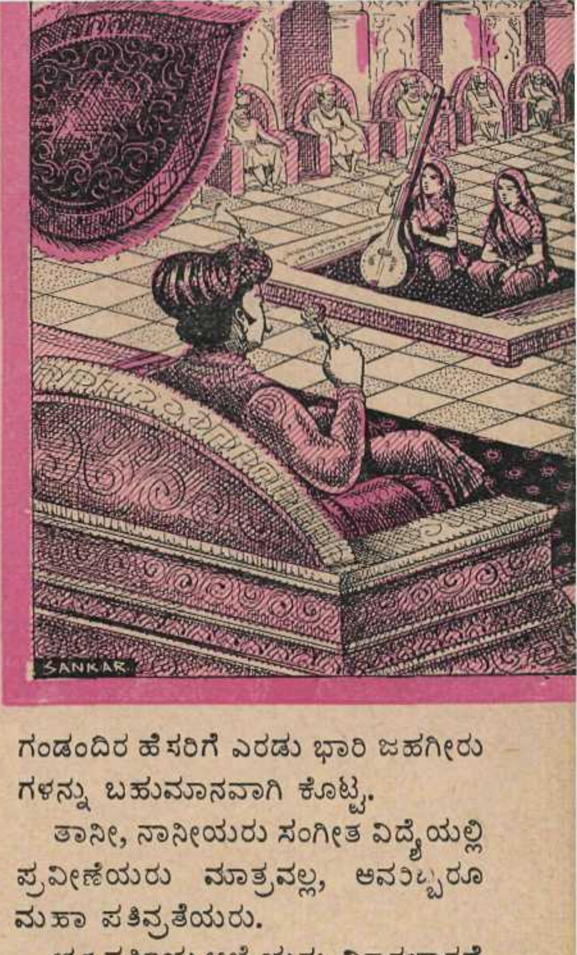

ತಾನೀ, ನಾನೀಯರು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣೆಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯರು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಲಾರದೆ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆರೀತಿ ಹಾಡುವುದು ಸಂಸಾರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಘನತೆಗೆ ಕುಂದು; ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಎಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿದ. ಬಹುಮಾನ

ಹಂಚಿಸ್ದಾಯಿತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಿವಿದುಕೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಬಿದ್ದರು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನ್‌ಸೇನನು ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು.

ಆಮೇಲೆ ತಾನೀ, ನಾನೀಯರ ಗಂಡಂದಿರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಲೆ ಎತ್ತಲಾರದೆ ಹೋದನು. ತಾನು ಮುಂದಾಲೋಚಿಸದೆಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಿಂದ ಎರಡು ತುಂಬು ಪ್ರಾಣಗಳು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಲಿಯಾದುವೆಂದು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾದ.

ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಸಭೆಗೆ ತೆರಳುವ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದು ಈರೀತಿಯಿತ್ತು:

“ಮೊಗಲ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಾವು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈರೀತಿ ಹತ್ತು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳಂಕಪ್ರಾಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಈ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಆಹುತಿ ಕೊಡುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿತು. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸೋಣ....”

ತಾನ್‌ಸೇನನು ಅವರನ್ನು ಜನ್ಮಾವಧಿ ಮರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತಾನೀ, ನಾನೀಯರ ಮರಣಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣ” ನೆಂದು ತಾನ್‌ಸೇನನು ಬಹಳ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಹೆಸರುಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ‘ಓಂ’ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಬರುವುದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ‘ತೋಮ್ ತಾನಾ ನಾನಾ’ ಎಂದು ತನ್ನ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪಡಿಸಿದ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಈಗಲೂ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವುದು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮೊದಲನೇಬಾರಿ ತಾನು ನೋಡಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಮಂದಿರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಆಲೀಸ್ ಭವನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅದು ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಸರ್ಪಗಳೂ - ಮುಂಗಸಿಯೂ

ಬಂಗಾರಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನುದಾರನಿದ್ದ.

ಆತನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿತ್ತು; ಅದೇನಂದರೆ: ಆತನಿಗೆ ಹಾವುಗಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿಕೆ. ಸಾಧಾರಣ ಕೆರೆಹಾವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ನಾಗರ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಹೊಲದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿ ಆಡುವಾಗ ಕೃಷ್ಣಪಾದ ಮಚ್ಚೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಹಾವು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತಾದರೂ, ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನಿಗೆ ಅದು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿತೆಂದೂ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅದು ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದೂ, ತೋರಿಬಂತು. ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿಹೋಗಿ ಅಂದಿನಿಂದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಆದರೂ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯವೂ ಆ ಹಾವು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತಿತ್ತು. ಈಮೊದಲು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇತರ ಕೆಲಸಗಾರರೊಂದಿಗೆ ದುಡಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ದೇಹಾಯಾಸದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಆತನು ಭೀತಿಯಿಂದ ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿಂದ ಅನ್ನ ಜೀರ್ಣವಾಗದೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂಜಾನೆ ತನಕ ಕನಸುಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ ಮಯ: ಸದಾ ಹಾವುಗಳು ಬಂದು ಬಂದು ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಢವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಮಂಚದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿ “ಅಯ್ಯೋ, ಅಪ್ಪಾ, ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು! ವಿಷ ಹತ್ತುತ್ತಿದೆ! ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೊರೆ ಬರುತ್ತಿದೆ! ಸಾಯುತ್ತಿರುವೆನು!” ಎಂದು ಅರಚಿಕೊಂಡ.

ಪಿ· ವಿ· ರಾಮಚಂದ್ರ

ಆ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಗಾಬರಿಗೊಂಡದ್ದು ಓಡಿ ಬಂದರು. ನಿಜವಾಗಿ ಹಾವು ಬಂದು ಕಾಡಿಸತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿ ಟಾರ್ಚುಲೈಟು ಹಿಡಿದು ಹುಡುಕಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಹಾವಿನ ಸುಳಿವು ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರು "ಏನಾದರೂ ಕನಸು ಬಿತ್ತೇ?" ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

"ಹೌದು ಎರಡು ತಲೆ ಹಾವು! ಮತ್ತೆ ನೋಡಲು ಆ ಎರಡು ತಲೆಗಳು ಹತ್ತು ತಲೆಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. 'ನಾನು ತಕ್ಷಕನು. ನೀನು ಪರೀಕ್ಷಿತ್‌ಮಹಾರಾಜನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಹ್ಹಹ್ಹಾ!' ಎಂದು ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಅದರ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ ಬದಲು ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ.

"ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ" ಎಂದು ನೆಗೆಯಾಡಿದರು ಪಾರ್ವತಮ್ಮ.

'ಸರಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ಕುಡಿದು ಕೃಷ್ಣನಾಮ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ನಿದ್ದೆಮಾಡಿ. ಆ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ನಿದ್ದೆಹೋದರು. ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಬಂದೀತು?

ಈ ರೀತಿ ನಿತ್ಯವೂ ನಿದ್ದೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುವುದೆಂದು ಅರಿತು, ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:

"ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ."

ಬಂಗಾರಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹೋಮಿಯೋಪತಿ, ಯುನಾನಿ, ಆಯುರ್ವೇದ ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ರೀತಿಯ ವೈದ್ಯಗಳೂ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೂತ ವೈದ್ಯಗಳೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿವೆ.

ಹೆಂಡತಿಯು ಸಲಹೆಯು ಮೇರೆಗೆ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಏನೂ ತಡೆಮಾಡದೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸಹನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ "ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬನ್ನಿ; ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಔಷಧಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯವರು ಮೊಳದುದ್ದ, ಗೇಣಗಲ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಎತ್ತರದ ಒಂದು ರಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನ ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಮುಚ್ಚಳ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ದಾರ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಬಿಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಗಂಟಿನಮೇಲೆ ಸೀಲು ಬೇರೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

"ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಇದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ.

"ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡ್ರಿ, ನಿಮಗೇ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ" ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅದರೊಳಗಡೆ ಇತ್ತಕಡೆಯಿಂದ ಅತ್ತಕಡೆ ಏನೋ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನಿಗೆ.

ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು "ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕದಲಾಡುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ.

ಏನೂ ಹೆದರಬೇಡ್ರಿ. ಒಳಗೆ ಮುಂಗುಸಿಯಿದೆ! ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಂಚದ ಕೆಳಗಡೆಯಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿದ್ದೆಮಾಡಿ. ನಿಮಗಿನ್ನು ಹಾವಿನ ಕಾಟ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೆಟ್ಟಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯ ಹೋಗಬೇಡಿ. ತೆಗೆದರೆ ಮುಂಗುಸಿ ಓಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಹಾವುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಮಾಡಿದ ವೈದ್ಯ.

"ತೆಗೆಯದಿರಲೆಂದು ದಾರಬಿಗಿದು ಸೀಲು ಬೇರೆ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವ ಗೋಜಿಗೆ ನಾನು ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ... ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಚ್ಚಳ

ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಮುಂಗಸಿಗೆ ಹೇಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದು?” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಶಯ ಸೂಚಿಸಿದ.

“ಆ ಏರ್ಪಾಟೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೇನೂ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ವೈದ್ಯರು.

ಮುಂಗಸಿಯಿಂದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನಿಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆದಿನವೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಮುಂಗಸಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಹಾವುಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕಡಿದು, ತಿಂದುಹಾಕಿತು.

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂಗಸಿ ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿಯೂ ಸಂಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಒಂದುರಾತ್ರಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಪವೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ.

ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ದವಸಮಾರಿದ ಬಾಬತ್ತು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮುಂಗಸಿಯಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೊರಟ.

ಆತನು ವಂದನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ನೋಟನ್ನು ಕಿಸೆಗೆ ತುರುಕುತ್ತಾ ‘ನಿಮಗೆ ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ? ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳ ಕಾಟವಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಡಾಕ್ಟರು.

"ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ" ಎಂದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ.

"ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇಕೆ ತಂದಿರಿ?" ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು.

"ನನಗಾಗಿ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಮುಂಗಸಿ ಸೆರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪಾಪ, ತಮಗೆ ಹೇಳಿ, ಸೆರೆಬಿಡಿಸೋಣವೆಂದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ.

"ನೀವೇ ಆ ಪುಣ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದರು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ.

ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರಗುಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ದಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ. ಆಗ ಒಳಗಡೆ ಇಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂಗಸಿ ಗಬಗಬನೆ ಚಲಿಸಿದಂತೆ ಸದ್ದಾಯಿತು.

"ಪಾಪ, ಯಾವಾಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗೋಣಾ' ಎಂದು ಆತುರ ಪಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ ಮುಂಗುಸಿ" ಎಂದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ. ಕೇಳುತ್ತಾ ಡಾಕ್ಟರು ನಸುನಕ್ಕರು.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು, ಮುಂಗುಸಿ ಮೇಲೆ ಹಾರೀತೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಮುಂಗುಸಿಯಿರಲಿ, ಒಂದು ಹುಳವಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ! "ಅರೆ! ಏನಾಯಿತಪ್ಪಾ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ದುಗುಡದಿಂದ.

ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಸದ್ದುಮಾಡದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಲದಕಾಯಿ ಗಾತ್ರದ ರಬ್ಬರು ಚೆಂಡೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ 'ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತ್ತಿಂದತ್ತ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಮುಂಗಸಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಚೆಂಡೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಹೌದು" ಎಂದರು ಮುಸಿಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಡಾಕ್ಟರು.

"ಎಲ್ಲಾ ಬರೀ ಮಾಯ ಎಂದಾಯಿತು"- ಭಾಸ್ಕರಯ್ಯನೆಂದ.

"ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು ಈ ಸುಳ್ಳು ಮುಂಗಸಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ" ಎಂದರು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ.

ಕಾಗೆಯ ರಾಯಭಾರ

ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವಂತಿ ದೇಶವನ್ನು ಅನೂಪನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೈವಜ್ಞನಿದ್ದನು.

ಆ ದೈವಜ್ಞನು ದಿನಾ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ನದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನೊಂದು ದಿನ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನ ತೋಪು ಇತ್ತು. ದೈವಜ್ಞನು ಆ ಮಾವಿನ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಮೇಲಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆತನಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವಂತೆ ಹಿಕ್ಕೆ ಹಾಕಿತು. ಆತನು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡ. ಈ ರೀತಿ ಮೈಲಿಗೆಮಾಡಿದ ಕಾಗೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಜಾತಿಯನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿದ.

ದೈವಜ್ಞನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಕೂಡಿಬಂದಿತು. ರಾಜಧಾನಿಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಜೋಪಡಿಯಿತ್ತು. ಆ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂದು ಆತನು ಕಡಲೆಯನ್ನು ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಹಾಕಿ, ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಟಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯ. ಉರಿಬಿಸಲು. ಕಾವಲು ಕೂತಿದ್ದ ಮುದುಕನಿಗೆ ಆಗಾಗ ತೂಕಡಿಕೆ ಬರುತಿತ್ತು.

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಕತ್ತೆ ಮುದುಕ ಮೈಮರೆತಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಡಲೆಯನ್ನು ಮುಕ್ಕುತಿತ್ತು. ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಆ ಮುದುಕ. ಆದರೆ ಕತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಿಲ್ಲ.

ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಆ ಮುದುಕನು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳಗರಿಯನ್ನು ಅದ್ದಿ, ಅದನ್ನು

ಡಿ. ಕೋಟಿಮೂಲ್ಯಾನ

ಕತ್ತೆಯ ಬಾಲಕ್ಕೆಕಟ್ಟಿ, ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಭಗ್ಗನೆ ಅದು ಉರಿಯತೊಡಗಲು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಆ ಕತ್ತೆ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ರಾಜನ ಗಜಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಗಜಶಾಲೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

ಬೆಂಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆನೆಗಳು ಘೀಳಿಡುತ್ತಾ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡತೊಡಗಿದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿತು. ಮಾವಟಿಗರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದು ಮತ್ತೆ ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಈ ಅವಾಂತರ ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ವ್ಯಥೆ ಆಯಿತು. ಗಾಯಪಟ್ಟ ಆನೆಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಿದರು. ಅನೇಕಾನೇಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತಂದು, ತೈಲಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ಆದರೂ ಗುಣವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ದೈವಜ್ಞನೊಂದಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಇಂತಹ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದೈವಜ್ಞನು ಹರ್ಷಭರಿತನಾದನು. "ಪ್ರಭೂ ಆನೆಯ ಗಾಯಗಳು ಗುಣವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕಾಗೆಯ ಕೊಬ್ಬುತಂದು ಅದನ್ನು ಲೇಪಿಸಿದರೆ ಗುಣವಾಗುವುದು. ಘನವೈದ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಇವರಿಗೆ ಆಮಾತ್ರ ವಿಷಯ ಏಕೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲವೋ ನಾಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಡಿಸಿತು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕಾಗೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದರು. ಸರಿ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬೇಟೆಗಾರನಾದನು. ಸಾವಿರಾರು ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಕೊಂದು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಜನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ದುರಂತವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗ ಕಾಗೆಗಳ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ ವಾಯಸರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಳವಳವಾಯಿತು. ತಾನೇ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ವಾಯಸರಾಜನು ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ರಾಜಭವನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದರ್ಬಾರು ನಡೆಯುತಿತ್ತು. ವಾಯಸರಾಜನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಹಾರಿಹೋಗಿ ರಾಜಸಿಂಹಾಸದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಾಲಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನೌಕರರು 'ಇದೇನು ಕಾಗೆ ಬಂದು ವಾಲಿದೆ?' ಎಂದು ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜನು "ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆಗ ವಾಯಸರಾಜನು ಮಾನವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ತಾವು ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಲಾಲಿಸಬೇಕು. ರಾಜನಾದವನು ಇತರರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವ ಮೊದಲು ಒಳಿತು, ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ದೈವಜ್ಞನು ಕಾಗೆಯ ಕೊಬ್ಬು ಆನೆಯ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಮದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಕಾಗೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಆತನ ದುರುಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನಿಲ್ಲ."

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ "ಕಾಗೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬು ಇಲ್ಲದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಾಯಸರಾಜನು "ಮಾನವ ಲೋಕವೇ ಕಾಗೆಗೆ ಶತ್ರು. ಆದುದರಿಂದ ಮರಣ ಭಯದಿಂದ ಸದಾ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಗೆಗೆ ಕೊಬ್ಬು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಭೂ" ಎಂದು ಎದುರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿತು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ತಿಳಿಯಿತು. ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಕೊಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದನು. ದುರುಳ ಬುದ್ಧಿಯ ದೈವಜ್ಞ ತನ್ನಿಂದ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ದಿನಾ ಎರಡು ಹೊತ್ತೂ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

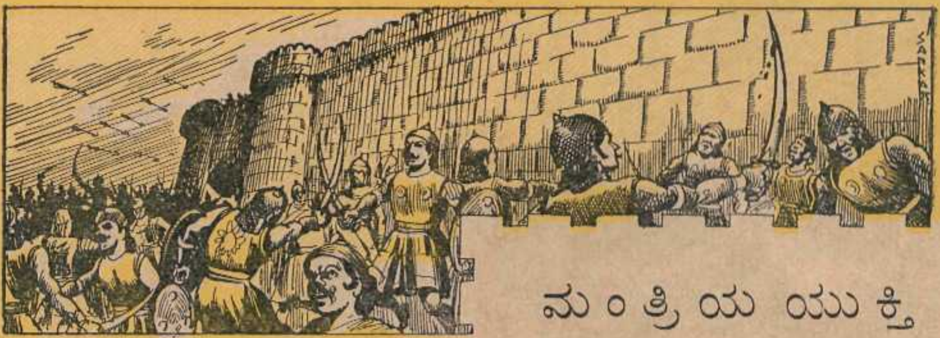

ಮಂತ್ರಿಯ ಯುಕ್ತಿ

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿದರ್ಭ ದೇಶವನ್ನು ವಿಜಯಪಾಲ ನೆಂಬ ಅರಸನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೆರೆಹೊರೆಯ ದೇಶಗಳವರು ಕಟ್ಟುಕಥೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆತನೆಂದೂ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಪಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದೇ ಇಲ್ಲ.

ವಿಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಲಜ ಎಂಬ ಕುವರಿಮಾತ್ರ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನಂತಹ ಪರಾಕ್ರಮಿಯ ಕುವರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತಹ ವೀರನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ವಿಜಯಪಾಲನು ಆಕೆಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತಾಪತ್ರಯ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಜಲಜಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಬಹಳಜನ ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ಇದ್ದಿತಾದರೂ, ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋಲುವುದು ಅವರಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಜಯಪುರದ ಯುವರಾಜ ಮಣಿಭದ್ರನು ವಿಜಯಪಾಲನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ: ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಣಿಭದ್ರನ ತಂದೆ ವಿಜಯಪಾಲನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪರಾಜಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಮಣಿಭದ್ರನು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆದು, ವ್ಯೂಹರಚನೆಯಲ್ಲೂ, ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ವಿಜಯಪಾಲನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಸಮಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಜಯಪಾಲನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ಆತನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆಶೆಯೂ ಆತನಿಗಿತ್ತು.

ಮಣಿಭದ್ರನು ತನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವಿದರ್ಭ ದೇಶದಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಜಯಪಾಲನು ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು.

ಕೆ. ಕೆ. ಸುಂದರ

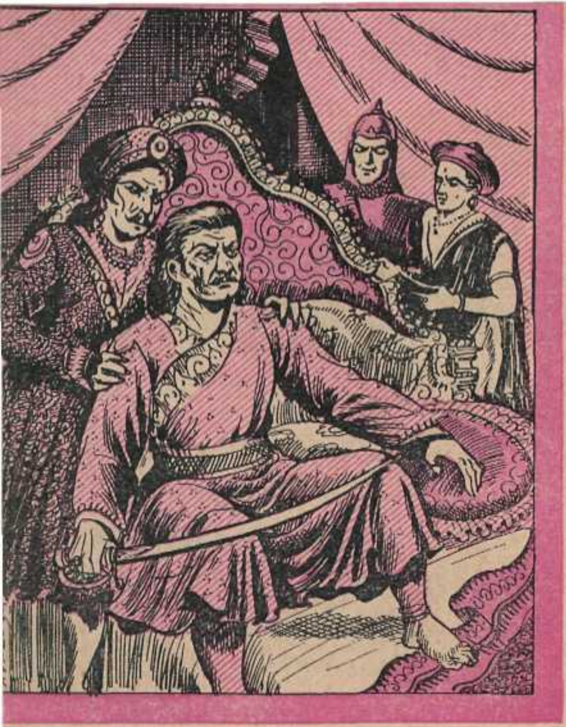

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯವು ಸಮೀಪಿಸಿದುದರಿಂದ ರಾಜವೈದ್ಯರು ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಗುಣಹೊಂದುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯುದ್ಧ ಬೇರೆ ಬಂದುದರಿಂದ ವಿಜಯಪಾಲನ ಆರೋಗ್ಯವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿತು. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ರಾಜನು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಏಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ವೈದ್ಯರೂ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಅಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿದರು. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವನು. ಶತ್ರುವ್ಯೂಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿವ್ಯೂಹ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನವರನ್ನು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವನು. ತನ್ನ ಪ್ರತಿವ್ಯೂಹಗಳನ್ನು ಬೇಧಿಸಿಕೊಂಡು ಶತ್ರುಗಳು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಿದರ್ಭದೇಶದ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅಪಜಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುತಿತ್ತು. ಈಕಡೆ ಮಹಾರಾಜನ ವ್ಯಾಧಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತಿತ್ತು. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಪ್ರಮಾದಕರ ಎಂದು ಅರಿತು, ಮಂತ್ರಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಮಹಾರಾಜರು ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬದುಕಲಾರರೆಂದು ರಾಜವೈದ್ಯನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಣಿಭದ್ರನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಜಯ ಲಭಿಸುವಂತೆ ತೋರುತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಅಪಜಯದ ವಿಷಯ ಏಕೆ ಹೇಳಬೇಕು? ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಯೋಚಿಸಿದ.

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಇಷ್ಟುದಿನಗಳಿಗೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಶತ್ರುಸೇನೆಯ ಧಾಳಿಗೆ ಎದುರು ನಿಂತು ಹೋರಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶತ್ರುಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗಿದೆ” ಎಂದ ಮಹಾಮಂತ್ರಿ. ಬಹಳ ನಿಃಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಹಾರಾಜನು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿದನು. ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನುಬಿಟ್ಟು ಆತನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿದ್ದೆಮಾಡಿದನು.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ರಾಜವೈದ್ಯನ ಎಣಿಕೆ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳು

ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಕಳೆದುಹೋದುವು. ರಾಜನಿನ್ನೂ ಜೀವಿಸಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ! ರಾಜನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಯುದ್ಧವಾರ್ತೆ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಮಹಾರಾಜರೇ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಮ್ಮನ್ನೇ ವರಿಸುವಳು. ಶತ್ರುಗಳು ಯಾವ ಕ್ಷಣಕ್ಕಾದರೂ ಸಂಧಿಗೆ ಯಾಚಿಸಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ.

ರಾಜನು ಮೊದಲು ಮರಣಿಸುವನೋ, ಇಲ್ಲ ಮೊದಲು ಶತ್ರುಗಳು ಕೋಟೆಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಯಿತು. ಮಹಾರಾಜನು ಮರಣಿಸಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಚಿಂತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಣಿಭದ್ರನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕೋಟೆಯ ಸಿಂಹದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಉಂಟಾದ ಗಲಭೆ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು "ಏನು ಆ ಕೋಲಾಹಲ?" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ವಿಜಯಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

"ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು; ನನಗೆ ಅಪಜಯವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜಭವನಗಳನ್ನೂ, ರಾಜನ ಅಂತಃಪುರವನ್ನೂ ಮಣಿಭದ್ರನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ದರ್ಬಾರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿ, ವಿದರ್ಭದೇಶದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನೂ ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹೋಗದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಮಹಾಮಂತ್ರಿ ರಾಜನ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ರಾಜಮುದ್ರೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಲು, ರಾಜನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ "ಏನದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

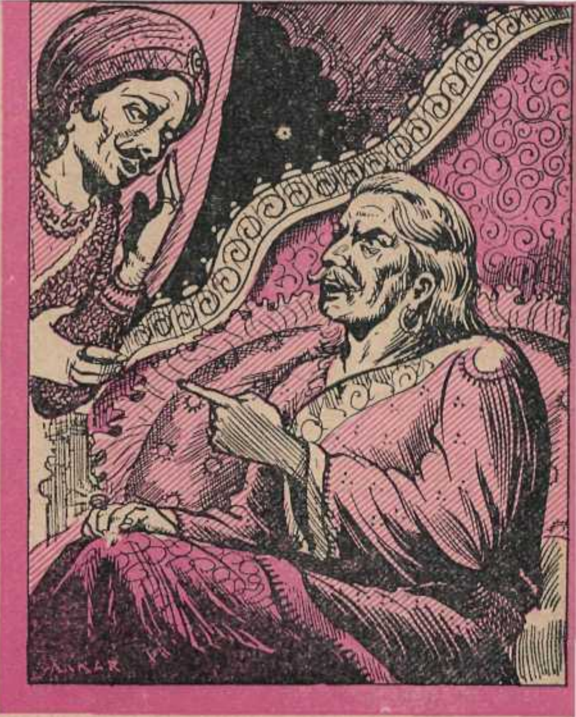

"ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಸೋತುಹೋದ ಶತ್ರುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಧಿ ಪತ್ರದಮೇಲೆ ರಾಜಮುದ್ರೆ ಹಾಕಬೇಕಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ನವಚೇತನ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆತನು ಮಂತ್ರಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು "ಸಭೆಗೆ ನಾನೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡು" ಎಂದ.

ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗೆ ಮತಿಹೋದಂತಾಯಿತು. ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ, ಆತನು "ಆಗಲೀ ಮಹಾಪ್ರಭೂ" ಎಂದು ಗಬಗಬನೆ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಆಗಾಗಲೇ ಮಣಿಭದ್ರನು ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಸಂಧಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

"ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನನ್ನದೊಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ" ಎಂದು ಮಹಾಮಂತ್ರಿ ಮಣಿಭದ್ರನಿಗೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಬಿನ್ನಯಿಸಿಕೊಂಡ. "ಮಹಾರಾಜರು ಒಂದೆರಡು ಘಳಿಗೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರಲಾರರು. ಅವರಿಗೆ ನಿಜ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದರೆ ನಾನೂ, ನಮ್ಮ ವಿದರ್ಭ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಸ್ತೋಮವೂ ತಮಗೆ ಯಾವಜ್ಜೀವವೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಮಣಿಭದ್ರನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲು ಕುಪಿತಗೊಂಡರೂ, ಯುವಕನಾದುದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿನೋದ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು.

ಸೇವಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ಮಹಾರಾಜನು ಬಂದನು. ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಮಣಿಭದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು, "ಮಗೂ, ನೀನು ಅಸಮಾನ ಯೋಧ. ಸೊಗಸಾದ ವ್ಯೂಹರಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮಂಚದಮೇಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಾನೇ ಪ್ರತಿವ್ಯೂಹವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆನಾದುದರಿಂದ ನೀನು ಸೋತುಹೋದೆ. ನನ್ನಿಂದ ಸೋತು ಹೋಗುವುದು ನಿನಗೆ ಅಗೌರವವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನು. ನನ್ನ ಈ ರಾಜ್ಯ ನಿನ್ನದೆ!" ಎಂದ ಮಹಾರಾಜ.

ಮಣಿಭದ್ರ ಮೊದಲು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ. ಆದರೆ ಆಗತಾನೇ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಜಲಜಳನ್ನು ಕಂಡನಂತರ ಮೆಚ್ಚಿಹೋದ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಹಾ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ವೃದ್ಧರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಪಜಯದ ವಿಷಯ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ! ಮೊಮ್ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವವರೆವಿಗೂ ಆವನು ಬದುಕಿದ್ದ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ವನವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ನಾರದ, ಧೌಮ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾದ ಗಂಗಾ ಚರಿತ್ರೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಸಗರನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿಯರು. ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಅಸಮುಂಜಸನೆಂಬ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ೬೦ ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಗರ್ವಿಷ್ಠರು. ಒಮ್ಮೆ ಸಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡುವಾಗ, ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ಕಾಣದೆ ಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಕಪಿಲ ಮಹರ್ಷಿಯ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಆ ೬೦ ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳೂ ಭಸ್ಮವಾದರು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮಗ ಅಸಮುಂಜಸನೂ ದುಷ್ಟನಾದುದರಿಂದ ತಂದೆ ಅವನನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಅಂಶುಮಂತನಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ಸಗರ ರಾಜನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಂಶುಮಂತನ ಮೊಮ್ಮಗನೇ ಭಗೀರಥ.

ಆಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮರಾದ ತನ್ನ ಮುತ್ತಾತಂದಿರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಭಗೀರಥನು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಬಹು ವರ್ಷ ಕಠಿನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಗಂಗಾದೇವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ "ನಾನು ಭೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಭಾರವನ್ನು ತಾಳಲು ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸು" ಎಂದಳು. ನಂತರ ಭಗೀರಥನು ಅನೇಕವರ್ಷ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಗಂಗೆಯ ಭಾರವನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದೊಲಿಸಿದನು. ಅವಳು ಭಗೀರಥನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಶಿವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಅವನ ಜಟಾಜೂಟದೊಳಗಿನಿಂದ ಭೂಮಿಗಿಳಿದಳು. ಆಗಲೇ ಶಿವನಿಗೆ 'ಗಂಗಾಧರ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಬಳಿಕ ಗಂಗೆ ಭಗೀರಥನ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಾಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತುಂಬಿದಳು; ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ೬೦ ಸಾವಿರ ಸಗರಪುತ್ರರ ಬೂದಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೊಯ್ದಳು. ಗಂಗಾನದಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಪುಣ್ಯನದಿಯಾಗಿ 'ಭಾಗೀರಥಿ'ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಗಂಗೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗಿಳಿಸುವ ಭಗೀರಥನ ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನವು 'ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನ'ವೆಂದು ಶಾಶ್ವತವಾಯಿತು.

ನೆಹರು

ಬಣ್ಣದ ಕುಂಚವು ಚಿತ್ರಿಸಿತು
ಬಿನ್ನಣದಾ ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣಿಸಿತು
ಬನ್ನದ ಬಡವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿತು
ನೆಚ್ಚಿನ ಜನಹಿತ ನಾಯಕನ-
ದಾಸ್ಯದ ಅಬ್ಬರ ಕಟ್ಟಿಸಿತು
ಮಾಸದ ಕೀರ್ತಿಯ ಗಿಟ್ಟಿಸಿತು
ದೇಶದ ಹಿರಿಮೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು
ಗೆಲ್ಮೆಯ ಗೈಮೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಿತು.
ಬಾಲಕರೆಲ್ಲರ ನೆಚ್ಚಿನ ನೆಹರು
ಧನ್ಯ—ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಬಸಿರು
ಲೋಕದ ಶಾಂತಿಗೆ ಹೆಣಗಿದ ಹೆಸರು
ಬಾಳಲಿ ಭಾರತಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರು.

—"ಆಟ್ಕೆರೆ"

ಕಟ್ಟಬಲ್ಲವರಿಗೆ

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಪದ ಕಟ್ಟಿದ್ದು:

ಶಾಲೆ ಬಿಡುವ ಸಮಯ ಬರಲು
ಮೇಲೆ ಮೋಡ ಹನಿಹನಿಸಲು
ರಾಮು ಹಸಿದು ಓಡಿಬಂದು
ತಾಯ್ಮಾಡಿದ ತಿಂಡಿ ಕಂಡು
ಷರಟಿಂ ತಲೆಮೊಗದಾ ತುಂ
ತುರುವನ್ನೊರೆಸುತ್ತೆ ತಿಂದು ತೇಗಿದ ಭರದಿಂ

—ಎಲ್. ನಾರಾಯಣ

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿಗೆ:

ಘನವಂ ಸೀಳುತ್ತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದ ಹೆದ್ದನಿಯಿಂ

(ಈ ಕಡೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಸೊಲ್ಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಜುಲೈ 5 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಉತ್ತಮವಿದ್ದುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ)

ಅದೇನಮ್ಮಾ?

ಅದೋ! ಅದೋ! ಆ ಬಾನಿನ ಅಂಚಿನ।
ಕೆಂಡದ ಚೆಂಡದು ಏನಮ್ಮಾ?
ಮೂಡಣ ದಿಶೆಯಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತುತಲಿಹ।
ಹೊನ್ನಿನ ಗುಂಡದು ಏನಮ್ಮಾ?
ಕೆಂಪಿನ ಕೆರೆಯಲಿ ಓಕಳಿಯಾಡುತ।
ಮೇಲಕೆ ಜಿಗಿಯುವ ನಾರಮ್ಮಾ?
ನಿಶೆಯನು ಓಡಿಸಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನು।
ಆಕ್ರಮಿಸುವ ನವನಾರಮ್ಮಾ?
ಆತನು ಬಂದೊಡೆ ಪ್ರಾಣಿ ಕೋಟಿಯದು।
ಎಚ್ಚರ ಗೊಳ್ಳುವದೇಕಮ್ಮಾ?
ನಿಶಾಚರರು ತಾವ್ ಆತನ ಕಂಡೊಡೆ।
ನಿದ್ದೆಯ ಗೈವರು ಏಕಮ್ಮಾ?
ಮುಂಜಾವಿನಲೆದ್ದು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ।
ಮಾಡಲು ಹೇಳುವ ನಾರಮ್ಮಾ?
ಸಂಜೆಯಾಗುತಲಿ ಚಿರ ಸುಖವನ್ನು।
ಪಡೆಯಲು ಪೇಳುವ ನಾರಮ್ಮಾ?

—"ಮೋಹನ"

ಪಾಪನ ಗಾಳಿಪಟ

ಪಾಪನು ಮಾಡಿದ ಗಾಳಿಯ ಪಟವದು
ಹಾರಿತು ಹಾರಿತು ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಗಗನಕೆ ಹಾರುತ ತನನನ ಹಾಡುತ
ಹರುಷವ ತಂದಿತು ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಬಾನಿನ ಸೋಮನ ತೆರದಲಿ ಬಿಲದಲಿ
ದಣಿಯದೆ ಕುಣಿವುದು ಲಾಸ್ಯದಲಿ
ಸೋಗಿನ ಮೋಜಿನ ಕೇಳಿಯ ಮನವು
ಸುಳಿವುದು ಪಾಪನ ಆಸ್ಯದಲಿ
ಗಗನದಿ ಹಾರುವ ಭುವನಕೆ ತೋರುವ
ಬಣ್ಣದ ಪಟದಾ ನಲ್ಲಾಟ!
ನೋಡುವ ಕಣ್ಗಳ ಹಿರಿನೋಟ!

—ನಾರಾಯಣ ಅಂಚನ್

ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ತಪತಿನದಿತೀರದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವತ್ಸಲನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಆತನು ನೋಡಲು ಧನಿಕನಂತೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಸಾವಿರ ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದಾವರ್ತಿ ವತ್ಸಲನು ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ವತ್ಸಲನು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಡಿ, ಜಾಡಿಗೆ ಮುಚ್ಚಳವಿಟ್ಟು, ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ವಾತಾಪಿ ಎಂಬ ಗಣ್ಯವರ್ತಕನ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ದನು.

“ಅಯ್ಯಾ, ವಾತಾಪಿಯವರೇ, ನಾನು ನಾಳೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬರಲು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗಬಹುದು. ಅದುವರೆವಿಗೂ ಈ ನನ್ನ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಜಾಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡುವಿರಾ?” ಎಂದು ವಿನಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.

ವಾತಾಪಿ “ಸರಿ” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಉಗ್ರಾಣದ ಒಂದು ಮೂಲೆ ತೋರಿಸಿದ. ವತ್ಸಲನು ಸ್ವತಃ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು, ಹೊರಟುಹೋದ.

ಆದರೆ ವತ್ಸಲನ ವ್ಯಾಪಾರ ಆತನು ನೆನೆಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಡಿಬಂತು. ವತ್ಸಲನಿಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಇತ್ತಕಡೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾತಾಪಿ ವತ್ಸಲನ ಮಾತನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಣಿಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಡಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ‘ವತ್ಸಲನು ಏನಾಗಿರಬಹುದು? ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋದಾತ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವ ಸಂಭವವುಂಟೇ? ಪಾಪ, ತುಂಬಾ ಮುತ

ಕೆ. ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ

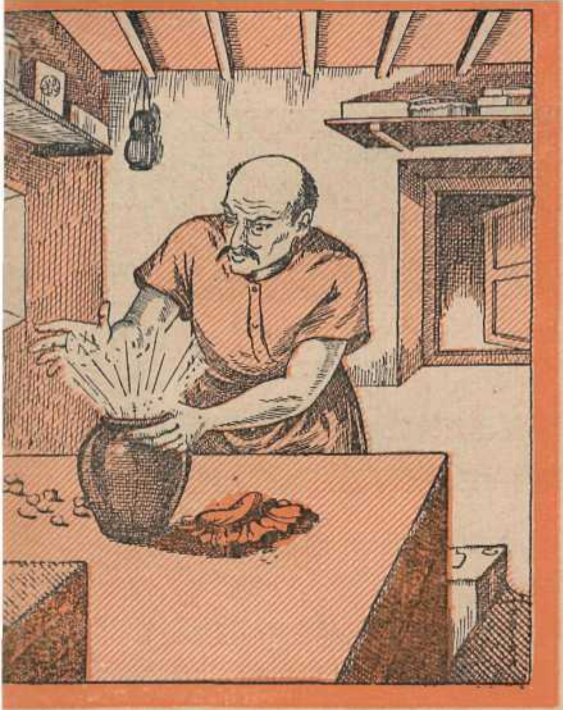

ವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ, ಈ ಜಾಡಿ ತಂದು ಇಟ್ಟು ಹೋದ. ಹುಚ್ಚ. ಆ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ನೋಡುವಾ' ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ. ಮೇಲಿದ್ದ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದಕೂಡಲೇ ಕೆಳಗೆ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ತಳಕ್ಕನೆ ಹೊಳೆದವು.

ಕೂಡಲೇ ವಾತಾಪಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವನ ಯೋಚನೆ ಹೀಗಿತ್ತು: 'ವತ್ಸಲನು ಸತ್ತುಹೋಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಬಂದರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳಿವೆ ಎಂದಲ್ಲವೇ ಹೇಳಿದ್ದ ವತ್ಸಲ. ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಜಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೊಡುವುದೆಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಸರಿಸರಿ, ಹೀಗೆ ಸರಿ.' ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ ವಾತಾಪಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಬೇರೊಂದೆಡೆ ಅವಿತಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ತುಂಬಿಸಿ, ಮುಚ್ಚಳ ಹಾಕಿ, ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಇದು ನಡೆದ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವತ್ಸಲನು ಬಂದ. ವಾತಾಪಿಹತ್ತಿರದಿಂದ ತನ್ನ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದರೂ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಪತ್ಸಲನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯಿತು. ಆತನು ಸೀದಾ ವಾತಾಪಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ "ನೀನೇನೋ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನಿನ್ನ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ಜಾಡಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳತನದ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಲೇನು? ಈ ಜಾಡಿ ನೀನು ತಂದಿಟ್ಟೆ. ನೀನೇ ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯವಿರುವುದೆಂದರೇನು? ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಆಗ ಹೇಳಿದೆಯಾ? ಈಗೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ, ಅಷ್ಟೇ?" ಎಂದ ವಾತಾಪಿ.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಫಿರ್ಯಾದಿನ ವಿಚಾರಣೆ ಕೇಳಲು ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದರು.

“ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾನು ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ವಾತಾಪಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಜಾಡಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ದೂರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆ. ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಜಾಡಿ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ನಾಣ್ಯಗಳೊಂದೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಾಡಿತುಂಬಾ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳಿವೆ” ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ ವತ್ಸಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ವಾತಾಪಿ “ನಾನು ಆ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ವತ್ಸಲನೇ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬಂದು, ಆತನೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದ” ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಏನಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಟ್ಟಿರುವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ವತ್ಸಲನನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದ.

“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ಮತ್ತು ವಾತಾಪಿಯ ಅಂತರಾತ್ಮ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ವತ್ಸಲ ದೀನತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

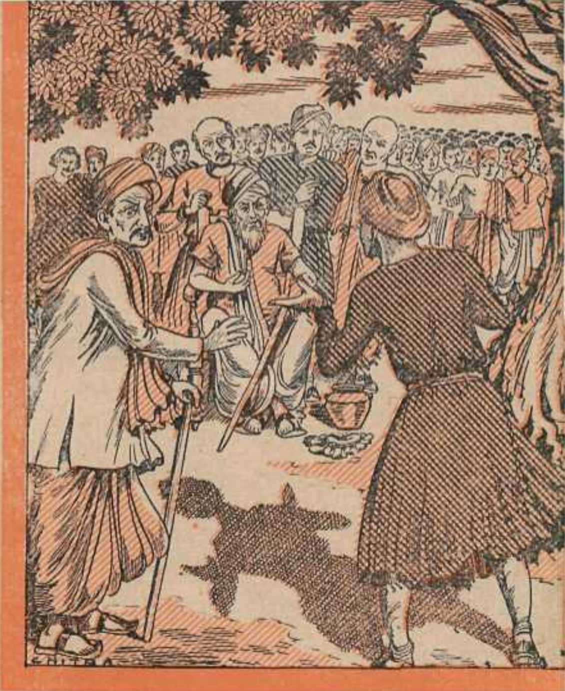

“ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ನಿನ್ನ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು” ಎಂದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ.

“ನೋಡಿದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಪೆಚ್ಚುಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ ವತ್ಸಲ.

“ಎಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಆ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರು ಸಂದೇಹವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ. ತನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ

ವತ್ಸಲಗೆ ಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜಾಡಿಯನ್ನು ತಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಸಿ "ನೋಡಿ, ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದ ಆಕುಲತೆಯಿಂದ ವತ್ಸಲ.

ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ವತ್ಸಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಎರಡು ಮೂರು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರುಚಿ ನೋಡಿ "ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ" ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ. ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಕಡೆ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ "ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರುಚಿ ನೋಡಿ" ಎಂದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ.

ಮಂತ್ರವಶರಾದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರುಚಿ ನೋಡಿ ತಲೆಯೊಲಿದುಕೊಂಡರು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವತ್ಸಲನನ್ನು ನೋಡಿ "ಏಳುವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀನು ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಯಿ ನಿನ್ನೆಯೋ ಮೊನ್ನೆಯೋ ಮರದಿಂದ ಕಿತ್ತಂತೆ ರುಚಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆಯಪ್ಪಾ ಈ ಅಪೂರ್ವವಾದ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು!" ಎಂದ.

ವತ್ಸಲ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ. ಉಳಿದವರು "ಕೆಲವಾರು ಮಾಸಗಳಕೆಳಗೆ ಕಿತ್ತಂತಿದೆ" ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವಾತಾಪಿಯಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಏನಯ್ಯಾ, ನೀನು ಈ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದ ಕಾಯಿಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದವು? ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಸುಳ್ಳಾಡಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಿನಗೆ ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲೋ, ಇಲ್ಲ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ವತ್ಸಲನ ಹಣ ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆಯೋ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ವಾತಾಪಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ವತ್ಸಲನ ಸಾವಿರ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಯುಕ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ರತ್ನಗೋಳ (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆ-೩)

ಪುಣ್ಯಕಾಲ; ತುಫಾನು ಹೇಗೆ ಜೋರುಜೋರಾಗುತ್ತ ಬಂತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ತಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. ಮೋಡಗಳು ತೊಲಗಿದುವು. ಸಮುದ್ರವು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯದೇವನು ದರುಶನವಿತ್ತನು. ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವವೆ, ಎಂದು ಕಾಪ್ತಾನನು ಆನಂದದಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸಿದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಂತೆಯ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ರತ್ನಗೋಳದ ಕರಡಿಗೆಗೆ ಕಾವಲಾಗಿದ್ದವನು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕಾಪ್ತಾನನನ್ನು ಕುರಿತು "ಸ್ವಾಮಿಾ, ಆ ಕರಡಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು" ಎಂದ.

"ಏನೇನು? ಪ್ರಾಣಸಮಾನವಾಗಿದ್ದ ರತ್ನಗೋಳದ ಕರಡಿಗೆ ಹೋಯಿತೆ? ಎಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತೋ ಹುಡುಕಿ, ಹುಡುಕಿ" ಎಂದು ಕಾಪ್ತಾನನು ನಾವಿಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಿಸಿದ. ಅವರು ಬಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸುತ್ತುಮುತ್ತೂ ಹುಡುಕಾಡಿದರು. ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಾಡಿದರೂ ಅದರ ಜಾಡೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕಾಪ್ತಾನನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಸೊರಗಿಹೋದ.

ಆಗ ಕಾಪ್ತಾನನಿಗೆ ಏನೋ ನೆನಪಾಗಿ—"ಹೊ! ಜ್ಞಾಪಕಬಂತು. ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಭೂತಸರ್ಪವೇ ನಮಗೆ ಈ ತುಫಾನನ್ನು ಕಳ್ಪಿಸಿದ್ದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಬಂಗಾರ ಕರಡಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಗೋಳವು ಅದರದೇ. ಅದು ಅದರ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿತ್ತಂತೆ. ಅದು ಕಾಣದೆಹೋಗಲಾಗಿ ಭೂತಸರ್ಪವು ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದೆಯಂತೆ. ಅದೇ ತನ್ನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮರಳಿ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿತು" ಎಂದ.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವೃದ್ಧನಾವಿಕ ಹೀಗೆಂದ: "ಈ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಅನಾದಿಯಿಂದಿರುವ ಕಥೆ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಭೂತಸರ್ಪವು ಒಂದು ಮತ್ಸ್ಯಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವರಿಸಿತು. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಮುತ್ತಿನರಮನೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಅಪೂರ್ವವಾದ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಬಹಳಕಾಲ ಮತ್ಸ್ಯಕನ್ಯೆ ಭೂತಸರ್ಪವು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಮುತ್ತಿನರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಅಂದಿನ ಚೀನಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಆ ಮತ್ಸ್ಯಕನ್ನೆಯನ್ನು ವರಿಸಿದನು. ಅವಳೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಆ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ರತ್ನಗೋಳಕ್ಕಾಗಿ ಭೂತಸರ್ಪವು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದೆ." ಈ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಕಾಪ್ತಾನನಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

ನಗೆಹನಿ

ಉಪಾಧ್ಯಾಯ:–ನೋಡಿ ಇದು ಸಿಗರೇಟಿನ ಕ್ರೂರ ವಿಷ. ಇದರಿಂದ ಈ ವಿಷಕ್ರಿಮಿಗಳು ಕೂಡಾ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಈಗ ಹೇಳಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವುದು ಒಳ್ಳೇದೋ ಕೆಟ್ಟದೊ?

ಹುಡುಗ:-ಒಳ್ಳೇದೇ, ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ವಿಷಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದಲ್ಲ!

* * *

ಉಪಾಧ್ಯಾಯ:-ಲೋ, ಯಾರಾದರೂ ಜಾರಿ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಹುಡುಗ:-ಕೂಡಲೇ ಓಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದ್ರೆ ನಾವೇ ದೂಡಿದ್ದೂಂತ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳೇ ಕಾದೀತು.

—ಯಚ್. ಜಿ. ರಂಗರಾಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

* * *

ಕಿವುಡು ನೆಂಟ:-(ರೋಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು) ತಮ್ಮ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಹೇಗಿದೆ?

ರೋಗಿ:-ಅಯ್ಯೊ! ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಜ್ವರವು ತುಂಬಾ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಿ. ನೆಂಟ:-ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಲಿ.

* * *

ಟಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರ್:-ಶೆಟ್ರೇ ನಿಮಗೇನೋ ಟಿಕೆಟ್ಟಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಟಿಕ್ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಟಿಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ರೂಲ್ಸಿಗೆ ವಿರೋಧ!

ಶೆಟ್ರು:-ಹಾಗಾದರೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳೋ ಮಗಾ!

* * *

ಗೌಡ:-(ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ) ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಸವಿಧಾನದಿಂದ ಎಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ನೇಹಿತ:-ಅದು ಹೇಗೆ?

ಗೌಡ:-ಕುರಿಗಳ ಕಾಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಣಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಭಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

—ಡಿ. ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಚುಟುಕಗಳು

ಗುಳ್ಳೆನರೀ ಒಂದು
ಹಳ್ಳದಾಟಿ ಬಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ
ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮರುಗಿ
ಕೋಳಿಗೂಡ ನೋಡಿ
ಬೇಗ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ
ಮೆಲ್ಲನೊಳಗೆ ಹೋಯ್ತು
ಬಾಲ ಸಿಕ್ಕಬಿತ್ತು.
ಬಂಟರೆಲ್ಲ ಬಂದ್ರು
ದಂಟೆ ಕೋಲು ತಂದ್ರು
ಸೊಂಟಕೇಟು ಕೊಟ್ರು
ಕುಂಟ ಮಾಡಿಬಿಟ್ರು.

ಜಿ. ಜಿ. ಹೆಗಡೆ

* * *

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಕಿಲಾಡಿಕಿಟ್ಟು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ನೋಡುತಿದ್ದ. ಆಚೆ ಬೀದಿಯಿಂದ ಬೆಲೂನ್ ಬಸಯ್ಯ 'ಬೆಲೂನ್ ಬೆಲೂನ್' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಬರುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವನು ಕಿಟ್ಟೂನ ನೋಡಿ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು "ಬೆಲೂನ್ ಬೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಬೇಡಪ್ಪಾ" ಎಂದ ಕಿಟ್ಟು. ಬಸಯ್ಯ ಹಿಂದಿರುಗಿ "ಬೆಲೂನ್" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗ ಕೂಗಿದಾಗ, ಕಿಟ್ಟು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕತ್ತರಿಯಿಂದ ಬೆಲೂನ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಕತ್ತರಿಯ ಕರಕ್ ಶಬ್ದ ಅವನ ಕೂಗಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗಿತ್ತು. ಹಾರುವ ಬೆಲೂನ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಸಯ್ಯ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಏನಿದೆ? ಕಿಲಾಡಿ ಕಿಟ್ಟೂ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದ!!

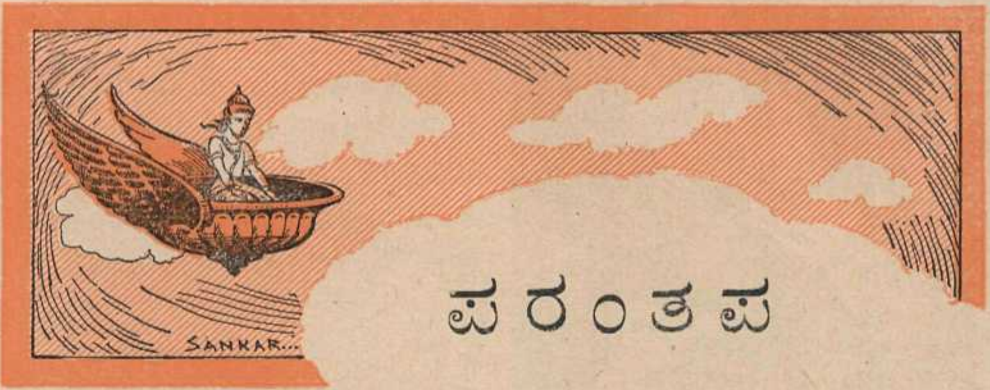

ಪರಂತಪ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಂತಪನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನು ಬಹಳ ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ ಕಾಲಿನವನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಮೀರಿಸಿದವರಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪರಂತಪನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ ವಿಮಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೂ ಆತನು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ನಡೆಯುವ ತೊಂದರೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಪರಂತಪನಿಗೆ ಭೂಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟ. ಬಹಳ ದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ಒಂದು ಮೈದಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ವಿಮಾನ ಬುರ್ ರ್ ರ್ ಎಂದು ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಗಿರಗಿರನೆ ಸುತ್ತಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಮನೆ ಇಲಿಯಣ್ಣನವರದು.

ವಿಮಾನ ಬಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಆ ಮನೆ ಅದುರಿತು. ಇಲಿಯಣ್ಣ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕೋಪದಿಂದ "ಯಾರಯ್ಯಾ, ಅದು? ತೆಗೆಯಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ವಿಮಾನಾನ. ನನ್ನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಯಲ್ಲಾಪ್ಪಾ" ಎಂದ.

ಪರಂತಪನು ತನ್ನ ವಿಮಾನದಿಂದಲೇ "ಅಯ್ಯಾ ಇಲಿಯಣ್ಣಾ, ಎಂಥ ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ಹೀಗಾದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿತಾಪವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ವಿಮಾನ ಈ ರೀತಿ ಕುಸಿದುಬೀಳಲು ಕಾರಣವೇನೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಮಾನದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ "ಒಸ್, ಏನೋ ಅಂತ ಇದ್ದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜೀವರಸ ಹಾಕಲೇ ಇಲ್ಲ! ಅದೇಕೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆನೋ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದ ಪರಂತಪ. "ಏನಯ್ಯಾ ಅದು? ಜೀವರಸ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ

ಕುಮಾರಿ ಗಿರಿಜಾ

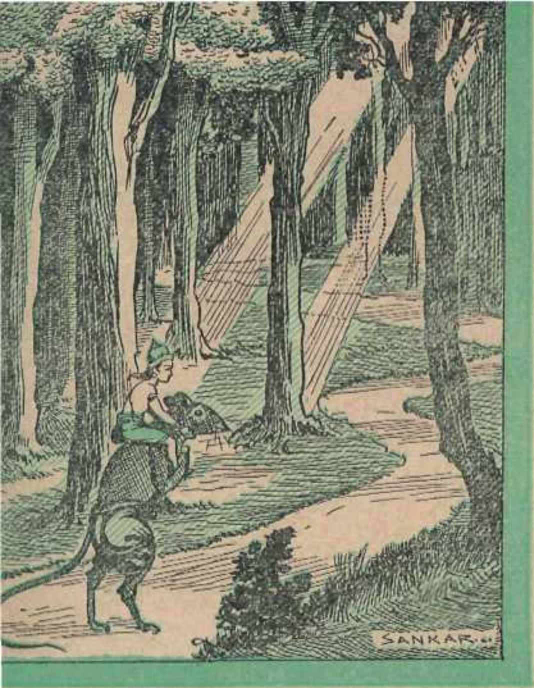

ವಿಮಾನ ಹಾರುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಇಲಿಯಣ್ಣ. “ಕದಲುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಒದಗಿರುವ ಸಂದಿಗ್ಧ ಅದೇ! ಈ ಜೀವರಸವಿದೆಯಲ್ಲಾ, ಅದು ನಮ್ಮ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಿಂಧ್ಯಾರಣ್ಯದ ಪರ್ವತಗಳಮೇಲೆ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವೃಕ್ಷಗಳ ಫಲಗಳಿಂದ ರಸ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಮತ್ತೇನು ವಿಮಾನ ಹಾರಬಲ್ಲದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಈ ಗಿಡ್ಡ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ವಿಮಾನ ತಯಾರಿಸಿದಾಗಲಿಂದ ನಡೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ಪರಂತಪ.

ಅದಕ್ಕೆ ಇಲಿಯಣ್ಣ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ‘ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು?’ ಎಂದು ಪರಂತಪನು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಆಲೋಚಿಸಿದ. ಇಲ್ಲಿಯಣ್ಣನೂ ಸಹ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಇಲಿಯಣ್ಣ ಅಂದ: “ದೇವಣ್ಣ, ದೇವಣ್ಣ, ನೀನು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೋ, ನಿನಗಿಂತ ನಾನು ಬಲಶಾಲಿ. ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲೆ. ಬಾ ಹೋಗೋಣ, ವಿಂಧ್ಯಾರಣ್ಯದ ಪರ್ವತಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೇ ಸಾಗೋಣ.”

ಜೀವರಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಂತಪನು ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅವರು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸಿದರು. ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು, ಹೊಲ ಮೈದಾನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನದಿ ಅಡ್ಡಬಂತು. ಆಗ ಇಲ್ಲಿಯಣ್ಣ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು “ಅಯ್ಯೋ, ದೇವಣ್ಣ, ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ. ನನಗೆ ಈಜಲು ಬಾರದು. ಈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದ.

ಆಗ ಪರಂತಪನು ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು, ನದಿಯ ಕಡೆ ಒಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿದ. ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಂದುಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. “ಭಯಪಡಬೇಡ ಇಲಿಯಣ್ಣ, ಈಜಲು ಬಾರದಿದ್ದರೇನಂತೆ? ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ

ದಿಮ್ಮಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾವು ನದಿ ದಾಟಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪರಂತಪನು ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ತಂದ. ಇಲ್ಲಿಯಣ್ಣ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ನದಿಯ ಆಚೆ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಆ ದಿಮ್ಮಿ ಬೇಡವೇ? ಆದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತಂದರು.

ಅನಂತರ ಪರಂತಪನು ಮತ್ತೆ ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ. ಇಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟೊ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು, ಹೊಲ ಮೈದಾನಗಳನ್ನು ದಾಟಿದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ಇಲಿಯಣ್ಣ ಓಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ನಿಂತೇಬಿಟ್ಟ. “ನಾನಿನ್ನು ನಡೆಯಲಾರೆ. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಮುಳ್ಳುಮಯವಾಗಿದೆ. ಮುಳ್ಳು ಕಾಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ನಡೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಇಲಿಯಣ್ಣ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಪರಂತಪನು ಗಬಕ್ಕನೆ ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ, ಹಾರಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಹುಬ್ಬುಹಾರಿಸಿ “ಇಲಿಯಣ್ಣ, ಇದಕ್ಕೆ ಭಯ ಪಡಬೇಕೇ? ನೀನು ನನ್ನ ಜೋಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊ. ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಮೊಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಹಿಂಗಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಇಲಿಯಣ್ಣ ಮುಸಿಮುಸಿನಕ್ಕ. ಈಸಾರಿ ಅಮಿತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಇಲಿಯಣ್ಣ ಪರಂತಪನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು.

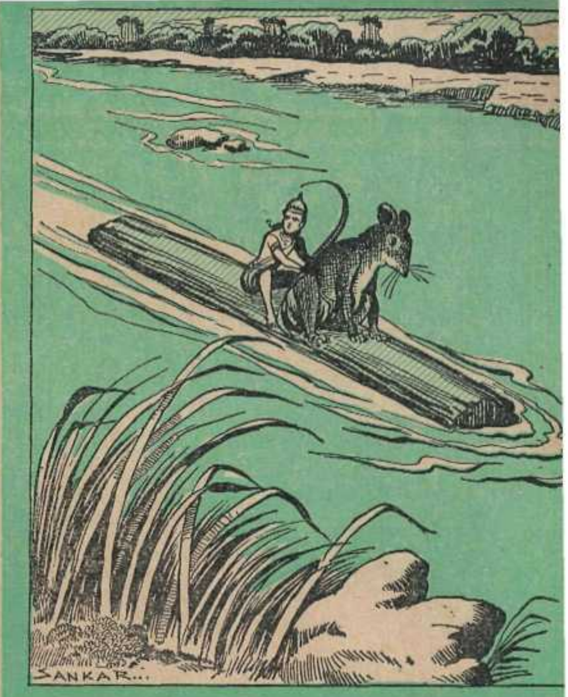

ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. “ಇಲಿಯಣ್ಣಾ, ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲು. ವಿಂಧ್ಯಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದೆವು. ನೀನೀಗ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೋ. ನಾನು ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವರಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಪರಂತಪ ಇಲಿಯಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ಸರಿ ಬೇಗಬಾ” ಎಂದ ಇಲಿಯಣ್ಣ. ತುಂಬಾ

ಬಳಲಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಇಲಿಯಣ್ಣನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿತು. ಪರಂತಪನು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವರಸವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಇಲಿಯಣ್ಣನಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆತನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದ.

ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ, ಇಲಿಯಣ್ಣ ಎದ್ದ. ಎರಡು ಮೂರುಸಾರಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದ. ಕಿರುನಗೆಬೀರುತ್ತಾ ದೇವಣ್ಣನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಹೋಗುವಾಗ ಪರಂತಪನಿಗೆ "ಪಾತ್ರೆಮಾತ್ರ ಜಾಗ್ರತೆಯಪ್ಪಾ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟ.

ಜೀವರಸ ತುಂಬಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಂತಪನು ಹುಷಾರಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಮರಗಿಡ, ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ, ಹೊಲಮೈದಾನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಗೋ ಇಬ್ಬರೂ ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಮನೆ ಸೇರಿದರು.

ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಪರಂತಪನ ವಿಮಾನ ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಮನೆಮೇಲೆಯೇ ಇತ್ತು. ಪರಂತಪನು ಮನೆಯಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವರಸ ತುಂಬಿದ. ಮತ್ತೆ ಒಂದುಸಾರಿ ವಿಮಾನ ಬುರ್‌ರ್‌ರ್ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ಪರಂತಪನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು "ಇಲಿಯಣ್ಣಾ, ನಾನು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬರಲೇ?" ಎಂದ. ಇಲಿಯಣ್ಣನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರು ಜೊಳಜೊಳ ಸುರಿಯಿತು.

ಈ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಪರಂತಪನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಯಿತು. "ಇಲಿಯಣ್ಣಾ, ಇಲಿಯಣ್ಣಾ, ನೀನೇಕೆ ಚಿಂತೆಪಡಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹೇಗೂ ಹಾಳಾಯಿತು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡು. ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ. ಊಂ, ವಿಮಾನ ಹತ್ತು" ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಯಣ್ಣನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮುಗುಳು ನಗೆ ಮಿಂಚಿತು. ಪಳಕ್ಕನೆ ವಿಮಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ "ದೇವಣ್ಣ" ಎಂದು ತುಂಬುಕಂಠದಿಂದ ನುಡಿದು ಪರಂತಪನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಪರಂತಪ ಮತ್ತು ಇಲಿಯಣ್ಣರನ್ನು ಆ ವಿಮಾನ ಗಂಧರ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ

1954 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

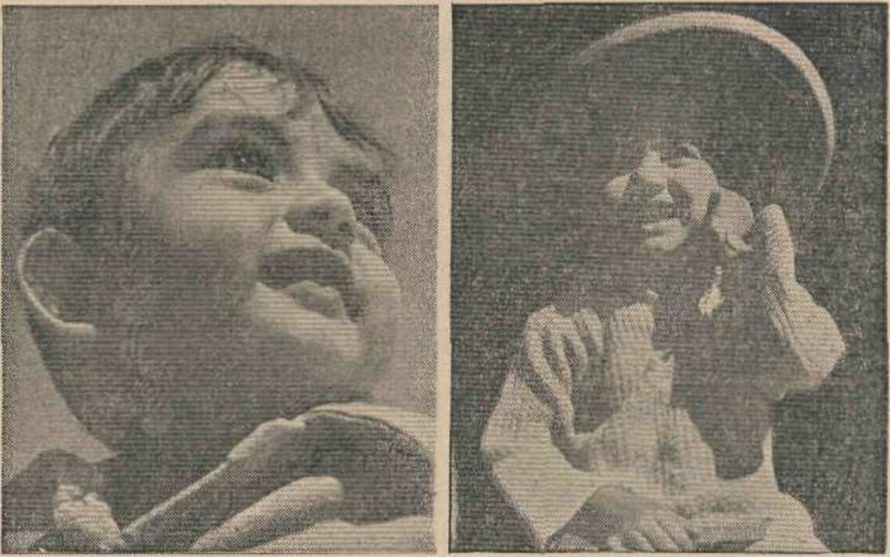

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಜೂಲೈ 7 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು–26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಬಿದ್ದರೆ ಚಟ್

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಒಡೆದರೆ ಪಟ್

ಕಳಿಸಿದವರು: ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ್,

2884, ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/– ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಹಿಂದೆ ನೆಹರೂರವರು ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ನೆರೆದ ಕಾಡುಪ್ರಾಂತದವರು, ಕಾಡುಕೋಣ, ಕೋಳಿ, ಮೊಟ್ಟೆ, ಕತ್ತಿ, ಬುಟ್ಟಿ, ಬಿದಿರ ಸೀಳುಗಳಿಂದ ಹೆಣೆದ ಹಾಟು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ನೆಹರು ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ, ಸೋಪು, ಅಕ್ಕಿ, ಉಪ್ಪು, ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಆ ಜನರಿಗೆ ಅವು ವಿಶೇಷ! ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅನಾಗರೀಕ ಜನರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ನೃತ್ಯದಾಟದಲ್ಲಿ, ನೆಹರೂರವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ತಾವು ಮರೆತು ನರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

* * *

ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ “ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ” ಪತ್ರಿಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವವನ್ನ ಆಚರಿಸಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಅನಂತಸೇವೆ ಸಲಿಸಿದ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಕುಲ ಪುರೋಹಿತರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆಲೂರ ವೆಂಕಟರಾಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ನಾಡ ಪತ್ರಿಕೆಯವರಿಗೂ ಇತರ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತು.

* * *

ಈ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಅಂಚೆ ಮತ್ತು ಅಂಚೆ ಚೀಟುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಈ ವಿಶೇಷವಾದ ಏರ್ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನೆಹರೂರವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆಯಂತೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ‘ಪಂಡ’ ಎಂಬ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಾಧುವಾದ ಗಿಡ್ಡ ಕರಡಿಯೊಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನೆಹರೂ “ಭೀಮ್ಸಾ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾರಂತೆ.

* * *

ಕಳೆದ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ನಡುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉತ್ಸವವು ಬಹು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಉತ್ಸಾಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವು ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್ಲಾದ ವಿ. ನರಹರಿರಾವ್ ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡು, ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಈಗ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿತು. ವಿವಿಧ ಕಲಾ ವಿನೋದಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಗತವೈಭವಗಳ, ವೈಸೂರು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಸುಂದರ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದರು. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿದ ಈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರೂ, ಅನೇಕ ವಿದೇಶೀಯರೂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದುದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಉಡುಪಿ ಜಂಗಮ ಮಠದ ಮುಂಭಾಗದ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಕೋಟ್ಯಾನ್ ಎಂಬ ಉತ್ಸಾಹೀ ತರುಣರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮೂವತ್ತಾರು ತಾಸು ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ ನಾಗರಿಕರಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದರು.

ಅನಂತರ ಹೆಬ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಕೊಟ್ಯಾನರೊಡನೆ, ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನ ಪೂಜಾರಿ ಎಂಬ ನಲುವತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದವರು ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಿಳಿದು ಮೂವತ್ತಾರು ಗಂಟೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸವಾರಿಮಾಡಿ ಜಯ ಗಳಿಸಿದರು. ಇವರಿಗೂ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

* * *

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಭಾರತ ಲೇಖಕರ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದು ಕಳೆದ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾದ ಪಂ. ನೆಹರುರವರು ಇದನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಲೇಖಕರ ವರ್ಚಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಯತ್ನವು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಚನೆ ಉನ್ನತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಉದ್ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು.

* * *

ಮುಸಲಿ ಪಟಾಮಿನ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಫಾರಂ ಪಾಸಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಆ ಶಾಲೆಯವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದೆಂಬಹಾಗೆ ಸುಳ್ಳು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟಿನಿಂದ, ಕೆಲವರು ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಶಾಲೆಗೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿಗೂ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಆ ಹದಿನೆಯ್ದು ಮಂದಿಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು, ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಕೋಟೀಶ್ವರರೆನಿಸಿದ ಶೇಠ್ ಮೋತೀಲಾಲ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ಎಂಬವರು, ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಕಾರ್ಯಧರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಐವತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ. ಜೈನ ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ, ತಾವು ಹಣವನ್ನೇನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಡಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಶೇಷ ಸಮಾರಂಭವು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ, ನಾಸಿಕದ ಜೈನ ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ನಡೆಯಿತು.

* * *

ಕಳೆದ ವರ್ಷ, ಬೊಂಬಾಯಿಯ ರೇವಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಹಡಗುಗಳಂತೆ ಬಂದಿರುತ್ತವಂತೆ. ಅಂದರೆ ಇಡಿಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ೨,೮೧೯ ಹಡಗುಗಳು ಬೊಂಬಾಯಿಯ ರೇವನ್ನು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ.

* * *

ಈ ವರ್ಷದ ವಸಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಪುರಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಧರ್ಮಪುರ ಅಧೀನಂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಆಫೀಸರರು ಮತ್ತು ಅರ್ಚಕರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಉಪಯೋಗಾರ್ಥವಾಗಿರುವ ಆ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಬ್ ಜಡ್ಜರಿಂದ ತೆರೆಯಿಸಿದ್ದರು. ವಸಂತಕಾಲ ಅಂದರೆ ಮೇ ತಿಂಗಳು ಕಡೇ ಭಾಗದವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಪಂಡಿತರು ವೇದ-ಉಪನಿಷತ್ತು, ತತ್ವಮೀಮಾಂಸೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪಾಠ ಮಾಡಿದರಂತೆ.

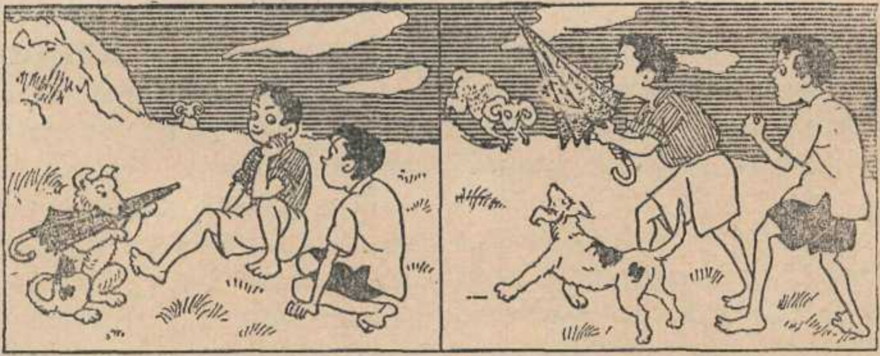

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೋಗಿ ಒಂದು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಟೈಗರ್ ನಾಯಿ, ಅವರ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಡುತಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಟಗರು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ "ಓ! ಎಷ್ಟು ಗರ್ವ ಈ ತುಂಟರಿಗೆ! ಇವರಿಗೆ ಆಡಲು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಬೇಕೆ? ಇವರನ್ನು 'ಢೀ' ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿ ಬಿಡ್ತೇನೆ!" ಎಂದುಕೊಂಡು ಇವರ ಕಡೆ ಓಡಿಬಂತು!

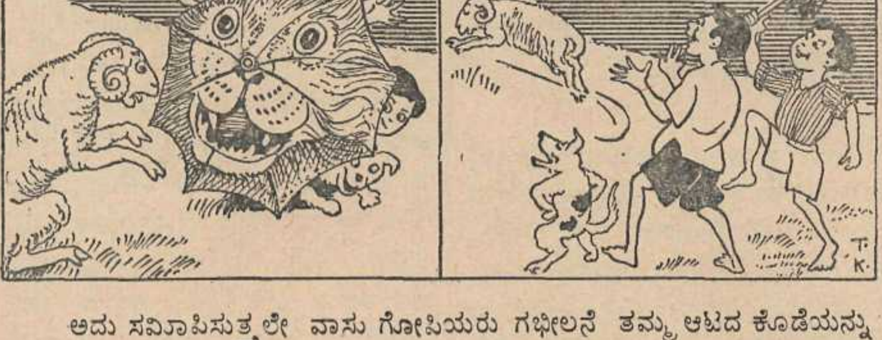

ಅದು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ಗಭೀಲನೆ ತಮ್ಮ ಆಟದ ಕೊಡೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಆ ಟಗರಿನ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಿದರು! ಇನ್ನೇನಿದೆ! ಟಗರು ಹೆದರಿಬಿದ್ದು ಹಿಂದೋಟಾ ಕಿತ್ತಿತು! ಏಕೆಂದು ನೋಡಿದಿರಾ?!

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press Ltd., Madras 26, and Published by him for Chandamama Publications. Madras 26. Controlling Editor, SRI 'CHAKRAPANI'

Photo by P. K. Patel

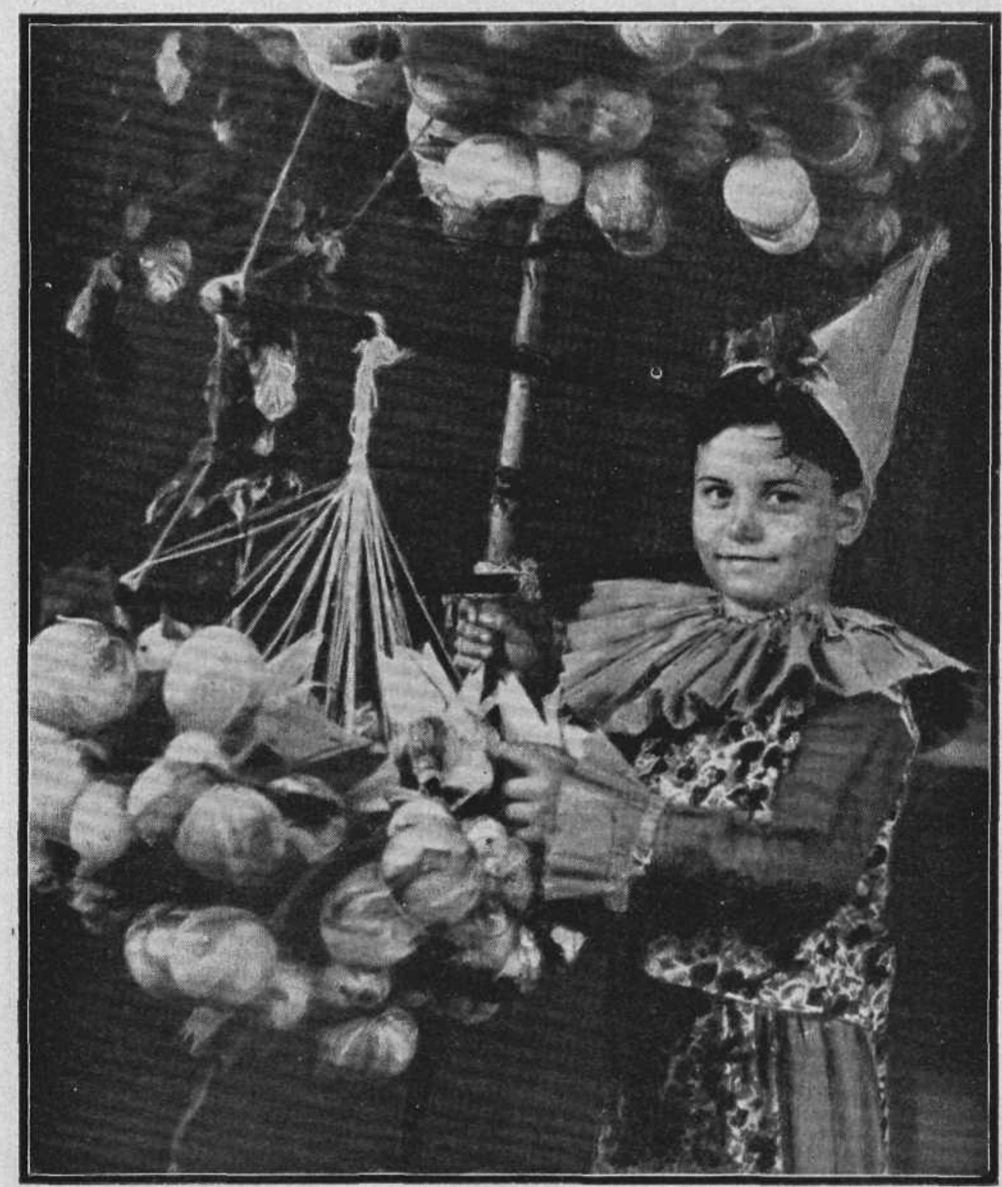

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಒಡೆದರೆ ಪಟ್

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಂ. ರಾಜಶೇಖರ

CHANDAMAMA (Kannada) JULY 1954 Regd. No. M. 5210

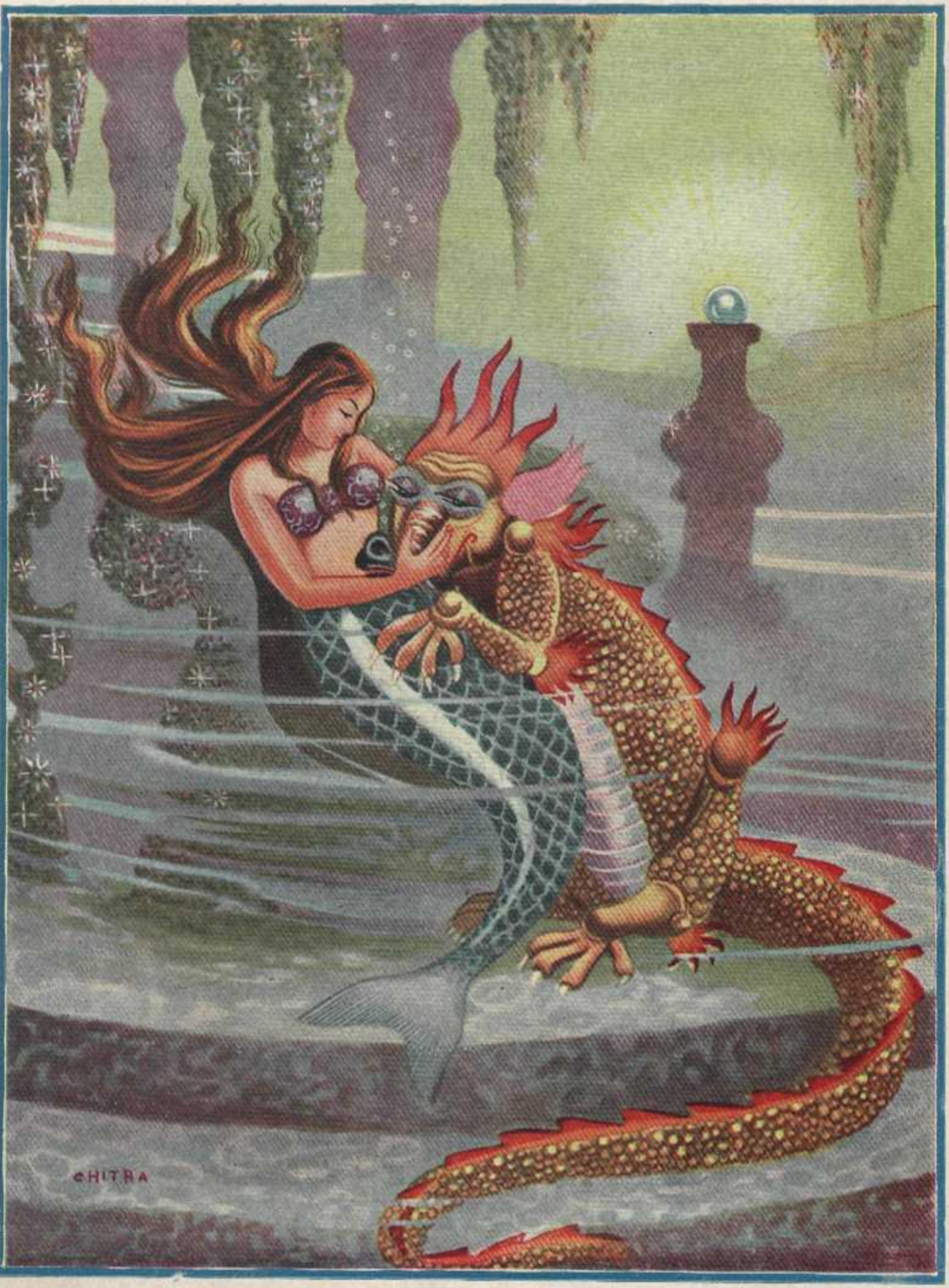

ರತ್ನ ಗೋಳ – ೩